

๕๗๘. 194046

พ 467 ม

๕ ๕

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในภาคใต้
ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษา

ปริญญาานิพนธ์

ของ

ปรีชา มุญจมรัตน์

23 ต.ค. 2535

เสนอต่อ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

เมษายน 2525

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

176313

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในภาคใต้
ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษา

บทคัดย่อ

ของ

ปรีชา บุญคมรัตน์

เสนอต่อ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
เมษายน 2525

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในด้านการเรียน คำนวณตัวและการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างสถาบันและต่างเพศกัน เพื่อจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาได้แก่ นิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในมหาวิทยาลัยภาคใต้ ปีการศึกษา 2524 . ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยนิสิต 610 คน และอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ 84 คน โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้คือ t-test และสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน

การวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. บทบาทที่คาดหวังทั้ง 3 ด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตสูงกว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. บทบาทที่ปฏิบัติจริงและบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกันไม่แตกต่างกัน แต่นิสิตต่างเพศกันมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนและการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังทั้ง 3 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างเพศกัน มีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือคำนวณตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การเปรียบเทียบทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงระหว่างนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ พบว่า การให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนและด้านการปฏิบัติงานมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังทั้ง 3 ด้าน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ROLES OF ACADEMIC ADVISORS IN UNIVERSITIES
IN SOUTHERN THAILAND AS PERCEIVED BY
THE STUDENTS AND ACADEMIC ADVISORS

AN ABSTRACT

BY

PREECHA BUNKOMRAT

PRESENTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE MASTER OF EDUCATION DEGREE
AT SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

APRIL 1982

This study was designed to compare the actual and expected roles of academic advisors in Universities in Southern Thailand as perceived by the students and academic advisors. The studied roles were : educational counseling, personal counseling, and academic advisors' performance. University and sex were regarded as independent variables in the study. The result of this study would generate generalizations and understanding about such roles, with a view to promote academic advisor performance.

A number of 610 students and 84 academic advisors in Universities in Southern Thailand during the academic year B.E. 2524 were purposely selected as a sample. The data were collected by rating-scale questionnaires, constructed by the writer himself. The data obtained were analyzed by means of t-test and Analysis of Variance.

The research finding were as follows.

1. The academic advisors' expected roles as perceived by the students were higher than the actual roles at .001 level of significance.

2. There was no significant difference between the actual and expected roles of academic advisors as perceived by students and academic advisors of different universities. However, the actual roles of academic advisors in educational counseling and academic advisors' performance perceived by the students of different sexes were different at .05 level of significance. But the expected roles of academic advisors as perceived by students of different sexes were different at .001 level of significance. The actual roles of academic advisors in academic advisors' performance as perceived by the academic advisors of different sexes was different at .01 level of significance. But the expected roles in personal counseling was different at .05 level of significance.

3. In comparison of the opinions of students and academic advisors, regarding the actual roles in educational counseling and academic advisors' performance, differences were found at .001 level of significance. But there was no significant difference for the expected roles.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือแนะนำอย่างดียิ่งจาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา หาดิทะพันธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สนั่น สิทธิวัง
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บันลือ ถิ่นพั่งงา ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิจิตร วิจิตรสงวน
และผู้ช่วยศาสตราจารย์วิญญา วิชาลาภรณ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย
อย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์วลัย ศิลปกรรมพิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
เมธี ลิ้มอักษร และผู้ช่วยศาสตราจารย์นอย ศิริโชติ ที่ได้ตรวจแก้แบบสอบถามให้
ขอขอบคุณอาจารย์พิมพ์รัตน์ ศันตระกูล และคุณนิษฐิกา นวลศรี ในการช่วยโปรแกรม
และใช้คอมพิวเตอร์

นอกจากนี้ขอขอบคุณคณาจารย์และนิสิตทุกคนที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม ตลอดจน
ถึงคุณสุภาพันท์ คุดยเกษม ผู้พิมพ์ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบคุณอาจารย์ฉณา วนวิสุทธิ์
อาจารย์เยาวดี สิงห์นิมิตรตระกูล และคุณเสาวภาค บุญคมรัตน์ ที่มีส่วนช่วยเหลือให้
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

ปรีชา บุญคมรัตน์

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	ตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า	6
	ข้อตกลงเบื้องต้น	7
	กำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
	สมมุติฐานในการวิจัย	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	10
	งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง	19
	งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง	25
3	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	33
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
	การสร้างแบบสอบถาม	34
	ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม	35
	การรวบรวมข้อมูล	37
	การจัดกระทำกับข้อมูล	39
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	ลำดับชั้นการแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	ตอนที่ 1 บทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษา ทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตและ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งสถาบัน และเพศต่างกัน	41
	ตอนที่ 2 บทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษา ทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตกับ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	58
	ตอนที่ 3 บทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษา ทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างสถาบันและต่าง เพศกัน	62
	ตอนที่ 4 บทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทาง วิชาการตามทัศนะของนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษา ทางวิชาการ	80
	ตอนที่ 5 บทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังของ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของ นิสิตต่างสถาบันและต่างเพศกัน	84
	ตอนที่ 6 ประมวลข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อ เสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิด	90

บทที่		หน้า
5	บทย่อ สรุปย่อ อภิปรายผลและขอเสนอแนะ	94
	บทย่อ	94
	การนำเสนอในการค้นคว้า	94
	วิธีดำเนินการวิจัย	94
	การวิเคราะห์ข้อมูล	95
	สรุปผลการค้นคว้า	95
	อภิปรายผล	97
	ขอเสนอแนะ	103
	ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	104
	บรรณานุกรม	106
	ภาคผนวก	110

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบันและเพศ	33
2	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งและได้รับคืนจากนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษา	38
3	จำนวนแบบสอบถามที่นำส่งและใช้ได้ จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง	38
4	ค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงทั้ง 3 ด้าน ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตต่างสถาบันกัน	42
5	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนตามทัศนะของนิสิตต่างสถาบันกัน	43
6	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัว ตามทัศนะของนิสิตต่างสถาบันกัน	44
7	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตต่างสถาบันกัน	45
8	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ตามทัศนะของนิสิตที่ต่างเพศกัน	46
9	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวตามทัศนะของนิสิต ซึ่งต่างเพศกัน	47

10	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในด้าน การปฏิบัติงานตาม ทัศนคติของนิสิตซึ่งต่างเพศกัน	48
11	การสวดิทัศน์ฐานเกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงทั้ง 3 ด้านของอาจารย์ ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ต่างสถาบันกัน	49
12	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้าน การเรียนตามทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่าง สถาบันกัน	51
13	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้าน ส่วนตัวตามทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน	52
14	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในด้านการปฏิบัติงานตามทัศนคติ ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน	53
15	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้าน การเรียนตามทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่าง เพศกัน	55
16	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือ ด้านส่วนตัวตามทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่ง ต่างเพศกัน	56

17	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างเพศกัน	57
18	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ตามทัศนะของนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	59
19	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัว ตามทัศนะนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	60
20	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	61
21	ศาสตร์พื้นฐานเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังทั้ง 3 ด้าน ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตซึ่งต่างสถาบันกัน	62
22	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตต่างสถาบันกัน	64
23	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตต่างสถาบันกัน	65
24	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตต่างสถาบันกัน	66

25	การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนระ มมองขีตต่างเพศกัน	68
26	การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนระ มมองขีตต่างเพศกัน	69
27	การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในค้ำนการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนระ มมองขีตต่างเพศกัน	70
28	ค้ำสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังทั้ง 3 ค้ำนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนระ มมองขีตต่างเพศกัน	71
29	การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนระ มมองขีตต่างเพศกัน	73
30	การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนระ มมองขีตต่างเพศกัน	74
31	การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในค้ำนการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนระ มมองขีตต่างเพศกัน	75
32	การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนระ มมองขีตต่างเพศกัน	77

ตาราง	หน้า	
33	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือคาบ ส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างเพศกัน	78
34	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างเพศกัน	79
35	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	81
36	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	82
37	การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	83
38	การเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังตามทัศนะของนิสิตจำแนกตามสถาบัน	85
39	การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวัง ในแต่ละด้านทั้ง 3 ด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตหญิง	86
40	การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังในแต่ละด้านทั้ง 3 ด้าน ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตชาย	88

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ ย่อมเป็นสิ่งพึงปรารถนาสำหรับทุกคน แต่การที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นในทุก ๆ ด้าน ได้นั้น ต้องอาศัยพื้นฐานทางการศึกษาของประชาชนในชาติเป็นประการสำคัญ ดังที่ ชม ภูมิภาค ได้กล่าวไว้ว่า "การศึกษาเป็นองค์ประกอบอันสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสังคมทุกด้าน เพราะการศึกษานั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาคน ถ้าคนเป็นทรัพยากรที่ไม่ดี ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่มากมายก็หาได้ก่อให้เกิดประโยชน์อันใดไม่ และอาจถูกใช้และทำลายไป โดยไม่ไคยลดคุณค่าและอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสังคมด้วย" (ชม ภูมิภาค 2523 : บทบรรณาธิการ)

ในการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 ได้แบ่งระดับการศึกษาไว้เป็น 4 ระดับ (แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520, 2520 : 6) คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา "มหาวิทยาลัย" เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นสูงสุดสำหรับบุคคลศึกษาหาความรู้ในวิชาการต่าง ๆ หลายสาขา โดยไม่จำกัดเพศ วัย ฐานะ เชื้อชาติ ศาสนา หรือความเชื่อใด ๆ ก็ตาม เป็นสถาบันสำหรับการค้นคว้าวิชาการต่าง ๆ เป็นแหล่งกำเนิดวิชาการ เป็นที่รวมของคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีความชำนาญพิเศษในสาขาวิชาต่าง ๆ และเป็นผู้ดำเนินการวิจัย และเพิ่มพูนความรู้ของมนุษยชาติอยู่เป็นประจำ พร้อมทั้งประสานวิทยการ และแนวทางศึกษาให้นักศึกษาอย่างเต็มความสามารถ มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันเพื่อการเผยแพร่วิทยการต่าง ๆ แก่สังคมทุกชั้น ทุกวัย (ม.ร.ว. ทองใหญ่ ทองใหญ่ 2519 : 31)

ผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาได้นั้น นับได้ว่าเป็นผู้มีความสามารถ และถือว่าเป็นผู้มีโอกาสที่มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนในระดับที่สูงขึ้น มีโอกาสที่จะเรียนรู้อะไรใหม่ๆ ได้ใกล้ชิดกับผู้ทรงคุณวุฒิและแหล่งความรู้ที่กว้างขวางกว่าที่ได้พบมาในอดีต มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้แก่ตนเองอย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นแนวทางนำไปสู่การมีอาชีพที่มั่นคงเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับนี้ออกไป (ภักตรา จันทปัญญาศิลป์ 2519 : 1) แต่ในการที่จะผ่านการสอบเข้ามาได้นั้นนับว่ายากมากทีเดียว เพราะในแต่ละปีมีผู้สมัครจำนวนมากแต่รับได้น้อย ตัวอย่างเช่น ในปีการศึกษา 2522 การสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยวิธีสอบตรง เพื่อคัดเลือกนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใน 14 จังหวัดภาคใต้เข้าศึกษาในคณะต่าง ๆ มีจำนวนผู้สมัครรวม 6,174 คน ซึ่งจำนวนที่รับได้มีเพียง 532 คน เท่านั้น และสำหรับการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั่วประเทศ ซึ่งมีทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ประสานงานในการดำเนินการสอบ มีจำนวนผู้สมัครสอบประมาณ 90,000 คน จำนวนที่รับได้ 12,930 คน (ศิริพงษ์ ศรีพิพัฒน์ 2522 : 1 - 2)

เมื่อรับนิสิตนักศึกษาเข้ามาในมหาวิทยาลัยแล้ว ไม่ว่าระบบการผลิตบัณฑิตจะเป็นแบบมหาวิทยาลัยปิดหรือมหาวิทยาลัยเปิด หรือต้องผลิตในปริมาณมากหรือน้อย มหาวิทยาลัยจะต้องตระหนักว่าการผลิตบัณฑิตมิใช่ระบบอุตสาหกรรม นักศึกษามีชีวิตจิตใจของสินค้าหรือผลผลิต แต่นักศึกษาเป็นมนุษย์มีชีวิตจิตใจ เขาต้องการให้ทางสถาบันรู้ว่าเขาไม่ใช่เป็นเพียงเลขรหัสในทะเบียนนักศึกษาเท่านั้น นักศึกษาต้องการความมีเอกลักษณ์ (Identity) ทางสถาบันมีหน้าที่ที่จะต้องจัดระบบการศึกษาให้เขาพัฒนาไปได้ในลักษณะรอบคอบ ควรจะมีระบบการให้คำปรึกษา ระบบการสื่อสารติดต่อระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (ประภอบ กุปรัตน์ 2523 : 115) เมื่อคนมีปัญหาส่วนใหญ่มักจะเก็บไว้กับตัว ไม่แพร่พรายให้ผู้อื่นใครทราบเกรงจะเป็นเรื่องขายหน้า แต่ถ้ายุทธยานั้นใหญ่เหลือที่จะเก็บไว้ได้ และเป็นอันตรายต่อสุขภาพจิตหรือความเป็นอยู่อันดีของคน คน

ก็ยอมจะหาที่ปรึกษา เขาจะไปหาใคร จากการวิเคราะห์ลักษณะของผู้ที่เป็นที่ปรึกษา
ปัญหาของคนทั่วไป จะพบว่าคนส่วนมากจะไปหากคนที่ตนรู้จัก คนที่ติดต่อกแล้วเกิดความ
สบายใจ คนที่มีความเป็นมิตรให้ความอบอุ่นเป็นกันเอง คนที่เขาเคารพนับถือ เชื่อมั่นใน
ในความสามารถ ความคิด คนที่มีมรรยาท คนที่เก็บความลับได้ (สมจิต ขนสุกาญจน์
2522 : 25) ตามความเป็นจริงในปัจจุบัน นิสิต นักศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้น มักจะ
เผชิญปัญหาในค่านต่าง ๆ อาทิเช่น ปัญหาการเรียนการสอน ปัญหากิจกรรมนอก
ชั้นเรียน ... ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ นิสิต นักศึกษา ไม่สามารถประสบผลสำเร็จ
ในการเรียน การจัดบริการแนะแนวและให้คำปรึกษา จะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยป้องกัน
แก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ (นารี แซลลี่ 2519 : 1) บริการให้คำปรึกษา (Counsel-
ing service) น่าจะเป็นหัวใจของบริการแนะแนว อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องพบกับ
นักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยเหลือในปัญหาส่วนตัว ทางสังคม และทางการศึกษา
บริการนี้จะได้ผลถ้าหากผู้เรียนมีความเชื่อถือและศรัทธาในตัวอาจารย์ที่ปรึกษา
(เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ 2520 : 25) ในมหาวิทยาลัยอาจารย์ที่ทำหน้าที่ให้คำ
ปรึกษา ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา (Advisor) ทุกคน (นารี แซลลี่ 2519 : 28)

ถึงแม้ว่าในมหาวิทยาลัยทุกแห่งจะมีบริการแนะแนวแก่นิสิต นักศึกษา แต่
จำนวนอาจารย์ที่ทำหน้าที่ไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิต เช่น ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สงขลา มีอาจารย์ฝ่ายแนะแนวเพียง 3 คน แต่มีนิสิตประมาณ 1,500 คน (แผนก
ทะเบียน มศว. สงขลา 2524) อาจารย์แนะแนวจึงไม่อาจที่จะให้บริการให้คำปรึกษา
แก่นิสิตได้อย่างทั่วถึง แต่ทางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ได้จัดให้มีอาจารย์
ที่ปรึกษาทางวิชาการ การมีอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ (Academic Advisor)
จึงเป็นการช่วยให้นิสิตได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึงกัน ทำให้นิสิตเกิดความอบอุ่นใจ
มีความมั่นคงทางอารมณ์ เนื่องจากมีผู้ที่ตนสามารถขอความช่วยเหลือแนะนำได้ (ภักตรา
จันทัญญาศิลป์ 2519 : 2)

อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่มีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี ขึ้นในภาคใต้ และมีอาจารย์
ที่ปรึกษาทางวิชาการ มีในมหาวิทยาลัย ก็ยังไม่มีผู้ใดได้ศึกษาวิจัยเพื่อจะทราบถึง
บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์มาก่อนเลย ผู้วิจัย
มีความสนใจในเรื่องบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในภาคใต้
ในแง่ของบทบาทที่ปฏิบัติจริงและบทบาทที่คาดหวัง ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ว่า
มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร ซึ่งผลจากการวิจัยในครั้งนี้อาจนำมาใช้เป็นแนวทาง
ในการปรับปรุงการให้คำปรึกษาแก่นิสิตในด้านวิชาการและอื่น ๆ ของอาจารย์ที่ปรึกษา
ทางวิชาการให้ดียิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนะของนิสิต เกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ
ที่ปฏิบัติจริง และบทบาทที่นิสิตต้องการให้ปฏิบัติ
2. เพื่อศึกษาทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ เกี่ยวกับบทบาทของตน
ที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่ตนคิดว่าควรปฏิบัติ
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ เกี่ยวกับ
บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่ปฏิบัติจริง
4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของนิสิตในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี

ความสำคัญของการศึกษากันกว่า

ความสำคัญของการศึกษากันกว่าครั้งนี้ มีดังนี้

1. เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ทราบข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานของตน เช่น ทราบว่านิสัยต้องการให้ช่วยเหลือด้านใดมากขึ้นกว่าเดิม จะได้ปฏิบัติสนองความต้องการของนิสิตได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการนำผลจากการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นในระดับการศึกษาอื่น เช่น มัธยมศึกษา หรือ ประถมศึกษา นำผลจากการวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารระดับอุดมศึกษาในการพิจารณาเลือกตัวบุคคลทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการประจำตัวนิสิตได้อย่างเหมาะสม
5. เพื่อให้ผู้บริหารระดับอุดมศึกษาทราบถึงปัญหาในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ เพื่อที่จะได้แก้ไขถูกต้อง
6. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารระดับอุดมศึกษาในการดำเนินการปรับปรุงการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
7. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารการศึกษาระดับอื่น ในการดำเนินการปรับปรุงการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
8. ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของตน เพื่อให้ให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนยิ่งขึ้น และสามารถดำเนินชีวิตทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสม ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ ลดปัญหาการออกกลางคัน ซึ่งเท่ากับเป็นการลดความสูญเสียทางการศึกษา อันจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อเศรษฐกิจของชาติโดยรวมด้วย

ขอบเขตของการศึกษามากกว่า

การศึกษากครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2524 จำนวนทั้งหมด 1,076 คน และอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาในชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง จำนวน 107 คน

เหตุผลในการเลือกศึกษานิสิตชั้นปีที่ 2 เพราะถือนิสิตชั้นปีที่ 2 เป็นผู้ที่ได้รับบริการให้ความช่วยเหลือแนะนำด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ จากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มีประสบการณ์ในเรื่องนี้มากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ส่วนการที่ไม่เลือกศึกษานิสิตชั้นปีที่ 3 นั้น เนื่องจากในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี มีหลักสูตร 2 ปี คือ รับนิสิตเข้าเรียนในชั้นปีที่ 3 จึงมีนิสิตทั้งเก่าและใหม่ปนกันไนชั้นปีที่ 3 ทำให้มีปัญหาเรื่องประสบการณ์ในการรับคำปรึกษาแตกต่างกัน ถ้าเลือกนิสิตชั้นปีที่ 4 จะมีปัญหาในการที่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา เป็นปีสุดท้ายของหลักสูตรปริญญาตรีที่เปิดทำการสอนอยู่ แต่สำหรับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในบางคณะวิชายังไม่ใช่ปีสุดท้ายของหลักสูตร หักคะแนนของผู้ที่กำลังจะจบออกไปประกอบอาชีพกับผู้ที่ยังต้องเรียนต่อไปอีก อาจจะมี ความแตกต่างกันก็ได้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษานิสิตชั้นปีที่ 2

ตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.2 ฐานะของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อาจารย์ นิสิต

- 1.3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัยในภาคใต้ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แบบสอบถามทั้ง 2 ชุด คือ ชุดที่ใช้ถามอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ และชุดที่ใช้ถามนิสิตที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีเนื้อหาเหมือนกันทุกประการ
2. การวิจัยครั้งนี้ถือว่าผู้ตอบแบบสอบถามแสดงทัศนะตอบบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการด้วยความจริงใจ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิสิต ได้แก่ นิสิต นักศึกษาชายและหญิง ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2524
2. อาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่ได้รับแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของนิสิตชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง
3. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ หมายถึง หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่ผู้วิจัยได้ประมวลจากหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มหาวิทยาลัยทั้งสองโดยรวบรวมจากคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิโรฒ สงขลา และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของอาจารย์ ที่ปรึกษาทางวิชาการ

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ทักษะของนิสิตในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง เกี่ยวกับบทบาทที่อาจารย์ ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริง ไม่แตกต่างกัน
2. ทักษะของนิสิตในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง เกี่ยวกับบทบาทที่ต้องการให้ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติ (บทบาทที่คาดหวัง) ไม่แตกต่างกัน
3. ทักษะของนิสิตชายและหญิง เกี่ยวกับบทบาทที่อาจารย์ที่ปรึกษาทาง วิชาการปฏิบัติจริง ไม่แตกต่างกัน
4. ทักษะของนิสิตชายและหญิง เกี่ยวกับบทบาทที่ต้องการให้อาจารย์ ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติ (บทบาทที่คาดหวัง) ไม่แตกต่างกัน
5. ทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของนิสิตในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง เกี่ยวกับบทบาทที่ตนปฏิบัติจริง แตกต่างกัน
6. ทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของนิสิตในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง เกี่ยวกับบทบาทที่ตนคาดหวังว่าควรปฏิบัติ (บทบาทที่คาดหวัง) แตกต่างกัน
7. ทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการชายและหญิง เกี่ยวกับบทบาท ที่ตนปฏิบัติจริง แตกต่างกัน
8. ทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการชายและหญิง เกี่ยวกับบทบาท ที่ตนคิดว่าควรปฏิบัติ (บทบาทที่คาดหวัง) แตกต่างกัน
9. ทักษะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ เกี่ยวกับบทบาทที่ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริงแตกต่างกัน

10. ทักษะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ เกี่ยวกับบทบาทที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการภาคควาควรปฏิบัติ (บทบาทที่ภาคหวัง) แตกต่างกัน
11. บทบาทที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริงกับบทบาทที่นิสิตต้องการให้ปฏิบัติ (บทบาทที่ภาคหวัง) ตามทักษะของนิสิตชาย ไม่แตกต่างกัน *
12. บทบาทที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริงกับบทบาทที่นิสิตต้องการให้ปฏิบัติ (บทบาทที่ภาคหวัง) ตามทักษะของนิสิตหญิง ไม่แตกต่างกัน
13. บทบาทที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริงกับบทบาทที่นิสิตต้องการให้ปฏิบัติ (บทบาทที่ภาคหวัง) ตามทักษะของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ไม่แตกต่างกัน
14. บทบาทที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริง กับบทบาทที่นิสิตต้องการให้ปฏิบัติ (บทบาทที่ภาคหวัง) ตามทักษะของนิสิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ไม่แตกต่างกัน
15. บทบาทที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริงกับบทบาทที่นิสิตต้องการให้ปฏิบัติ (บทบาทที่ภาคหวัง) ตามทักษะของนิสิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ไม่แตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

นโยบายเกี่ยวกับระบบอาจารย์ที่ปรึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีว่า (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2524 : คำสั่งที่ 145/2524) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีนโยบายให้นิสิตทุกคนต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษา สำหรับแนะนำด้านวิชาการ และช่วยเหลือให้คำปรึกษาในด้านส่วนตัว อารมณ์ สังคม เพื่อให้ นิสิตทุกคนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน และเป็นผู้ที่พัฒนาตนเองจนเต็มความสามารถ และได้กำหนดหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่พึงมีต่อนิสิตไว้ดังนี้

1. ให้คำแนะนำในด้านวิชาการ เช่น การวางแผนการศึกษา และการแก้ปัญหาอุปสรรคปัญหาในการเรียนวิชาต่าง ๆ
2. ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นิสิตในเรื่องระเบียบข้อบังคับของสถาบัน เพื่อ นิสิตจะได้ปฏิบัติตามได้เหมาะสม และให้ข้อมูลเรื่องสวัสดิภาพและบริการต่าง ๆ ที่ นิสิตจะได้รับจากมหาวิทยาลัย
3. จัดรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัว นิสิตที่อยู่ในความดูแล โดยมีระเบียบสนทนาประจำตัว นิสิตแต่ละคนเพื่อประโยชน์ในการให้คำปรึกษา และช่วยเหลือด้านต่าง ๆ
4. เป็นที่พึ่งแก่นิสิตเมื่อนิสิตมีปัญหาส่วนตัว
5. ช่วยให้นิสิตพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสังคมและบุคลิกภาพ
6. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริการ นิสิตที่มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ นิสิตมอบหมาย

นอกจากนี้ยังมีหน้าที่อื่นที่มอบให้มหาวิทยาลัย เช่น เป็นผู้เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และ นิสิต นำนโยบายต่าง ๆ ไปปฏิบัติให้เกิดผลดี ทั้ง

เป็นผู้ที่จะป้อนข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ของนิสิต มายังผู้บริหารและนักวิชาการของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้จัดให้มีการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษา เมื่อวันที่ 15 - 16 สิงหาคม 2524 ผลจากการสัมมนาครั้งนี้ได้จัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาขึ้น ซึ่งได้กำหนดหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 2524 : 2 - 3)

1. ด้านวิชาการ

- 1.1 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน
- 1.2 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทะเบียน
- 1.3 ควบคุมการลงทะเบียนให้เป็นไปตามระเบียบ
- 1.4 ประสานงานกับหัวหน้าโปรแกรมวิชาเอก-โท
- 1.5 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเรียน การค้นคว้า และติดตามผลการเรียน
- 1.6 ยับยั้งการลงทะเบียนบางรายวิชา
- 1.7 ให้คำปรึกษาแนะนำหรือตักเตือน เพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น

2. ด้านสวัสดิการ

- 2.1 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว
- 2.2 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางสังคม
- 2.3 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางการเงิน
- 2.4 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาด้านอาชีพ

3. ด้านอื่น ๆ

- 3.1 ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ

- 3.2 กำหนดเวลาให้นักศึกษาได้เข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา
- 3.3 เก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ
- 3.4 ชี้แจงนโยบายและเป้าหมายของมหาวิทยาลัยให้นักศึกษาเข้าใจ

อีกวิทยาเขตหนึ่ง คือ วิทยาเขตภาคใต้ ฝ่ายงานแนะแนวและจัดหางาน ได้รวบรวมหน้าที่ของหน่วยบริการให้คำปรึกษาไว้ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภาคใต้ 2524)

1. จัดปฐมนิเทศนักศึกษา
2. ให้คำปรึกษาค้นวิชาการ เช่น วิธีการเรียน การค้นคว้า
3. ให้คำปรึกษาในค่านส่วนตัว
4. เก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษา
5. รวบรวมปัญหาของนักศึกษาเสนอผู้เกี่ยวข้อง
6. ติดตามผลนักศึกษาหลังการให้คำปรึกษา

จะเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในมหาวิทยาลัยทั้งสามแห่ง มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือนิสิต นักศึกษา ในสองด้านใหญ่ ๆ คือ ด้านการเรียน และค่านส่วนตัวของนิสิต นักศึกษา เพื่อให้ นิสิต นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนและดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีความสุข

ทองเรือน อมรัชกุล (ทองเรือน อมรัชกุล 2519 : 6) ได้เขียนถึงการให้คำปรึกษาในระดับอุดมศึกษาว่า หมายถึง กระบวนการพบปะระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับนิสิต อาจจะเป็นรายกลุ่มหรือเป็นรายบุคคลก็ได้ เพื่อช่วยให้ นิสิต ได้เข้าใจตนเองดีขึ้น รู้จักจุดยืนของตนในมหาวิทยาลัยและสังคม รู้จักทัศนะของตนที่มีต่อบุคคลอื่นและต่อตนเอง รวมทั้งตระหนักถึงโอกาสและทางเลือกต่าง ๆ ที่ตนมีอยู่ ซึ่งจากการวิจัยเรื่องปัญหาในการให้และการรับบริการ การให้คำปรึกษาในระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ

ของนารี แซ่ลี้ (นารี แซ่ลี้ 2519 : 28) พบว่า อาจารย์ที่มีบทบาทมากในการให้คำปรึกษาคือ อาจารย์ที่ปรึกษา (Advisor) ทุกคน แม่วานิสิทจะต้องเป็นผู้วางโครงการ และเลือกวิชาเรียนของตนเอง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้คอยแนะนำเท่านั้น อาจารย์ที่ปรึกษามีความรับผิดชอบในการดูแลให้นักศึกษาบังคับได้ปฏิบัติตามที่หลักสูตรต้องการ และเป็นไปตามข้อกำหนดอื่น ๆ ของหลักสูตร นอกจากมีหน้าที่ให้คำปรึกษานิสิทเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียนตามหลักสูตร เป็นรายบุคคลของนิสิท ซึ่งถือเป็นหน้าที่สำคัญอันดับแรกของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิทแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษายังได้รับมอบหน้าที่เกี่ยวกับนิสิทในความดูแลของอาจารย์ท่านนั้นอีก 4 ข้อ คือ (ประชุมสุข อาชาวำรุง 2522 : 158 - 159)

1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตรและสอดคล้องกับความต้องการของนิสิทแต่ละคน
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัว และความประพฤติของนิสิท
3. ช่วยแก้ปัญหาในนิสิททั้งในทางส่วนตัวและทางวิชาการ
4. เป็นผู้แทนคณะในการติดต่อกับนิสิท ประสานความสัมพันธ์ระหว่างนิสิทและคณาจารย์

จากบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่ศาสตราจารย์ ดร.ประชุมสุข อาชาวำรุง ได้กล่าวไว้ ก็ไม่ต่างไปจากที่ สุรินทร์ สรสิริ, สมัย ยอดอินทร์ และอินทร์ ศรีคุณ (สุรินทร์ สรสิริ, สมัย ยอดอินทร์ และอินทร์ ศรีคุณ 2509 : 84 - 85) ได้เขียนถึงหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการ (Academic Advisors) ว่า "เนื่องจากการจัดระบบการเรียนแบบที่นักศึกษาจะต้องพึ่งตัวเองมากขึ้น ดังนั้นสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องจัดอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้แก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล โดยปกติให้มีจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษา 1 คนต่อจำนวนนักศึกษา 15-20 คน โดยให้ทำเนิงานกับนักศึกษาตั้งแต่เริ่มเรียนจนสำเร็จการศึกษา"

หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยทั่วไปแล้วก็คือ แนะนำนักศึกษาเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับปัญหาทางวิชาการ พอจะสรุปหน้าที่ได้โดยย่อดังนี้ (สุรินทร์ สรสิริ 2509:85)

1. นิเทศนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร การเลือกวิชาเรียน การใช้คู่มือ การลงทะเบียนวิชาเรียน การเลือกหมู่เรียน
2. แนะนำตรวจสอบและอนุญาตการลงทะเบียนวิชาเรียนของนักศึกษาแต่ละภาคเรียนเป็นรายบุคคล
3. ความคุมและดูแลในเรื่องความพอดีของหน่วยกิตและชั่วโมงเรียนของนักศึกษาเป็นรายบุคคล
4. พิจารณาอนุญาตเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง เพิ่ม หรือถอนวิชาเรียนของนักศึกษาที่ตนรับผิดชอบอยู่
5. ติดต่อฝ่ายวิชาการและฝ่ายทะเบียนวัดผล เพื่อแก้ปัญหทางวิชาการให้แก่นักศึกษา
6. จัดทำและเก็บรักษาระเบียนเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือแนะนำนักศึกษาเป็นรายบุคคล
7. ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา เพื่อให้ศึกษามีการเรียนดีขึ้น
8. ทำหน้าที่ร่วมกับฝ่ายแนะแนว เพื่อจะแก้ไข้ปัญหาของนักศึกษาค้นอื่น ๆ ร่วมกับฝ่ายแนะแนว ตลอดจนส่งตัวผู้มีปัญหาสำคัญไปยังฝ่ายแนะแนว เพื่อหาทางแก้ปัญหานั้นร่วมกัน

ปราณี เถกิงพล (ปราณี เถกิงพล 2520 : 76 - 77) กล่าวถึงการจัดบริการแนะแนวและการให้คำปรึกษาในระดับอุดมศึกษาว่า มักจะให้ความช่วยเหลือแก่นิสิต นักศึกษา ในปัญหาดังนี้คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน เป็นต้นว่า ปัญหาในการอ่านหนังสือจับใจความ

ไม่เป็น วิธีการเรียนในมหาวิทยาลัยเพื่อให้ประสบผลคือ การรู้จักแบ่งเวลาที่ถูกต้อง

2. ปัญหาส่วนตัว เช่น การปรับตัวให้เข้ากับสภาวะและบุคคล ตลอดจนสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ในอันที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จทั้งในด้านการเรียนและการสังคม ปัญหาการขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษาเล่าเรียน ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ - ซึ่งบริการแนะแนวอาจหาทางให้ความช่วยเหลือได้

3. ปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือในการจัดหางานอาชีพ หรือการเลือกอาชีพให้ ต้องการความรู้ในเรื่องการปฏิบัติตน เพื่อออกไปประกอบอาชีพเพื่อความเจริญก้าวหน้า เป็นต้น

ทั้งสามข้อที่กล่าวแล้ว ผู้ที่จะให้คำปรึกษาจะต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาเฉพาะของตน และจะต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบสูงต่องานในหน้าที่ของตน หน้าที่ที่จะให้ความช่วยเหลือแก่นิสิตหรือนักศึกษา ส่วนมากก็เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในคณาธิการ ซึ่งจะช่วยนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการเลือกวิชาและการลงทะเบียนเพื่อเข้าเรียนในแต่ละภาคเรียน

หากจะมองบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในระดัอื่น เช่น ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จอห์น สตัน, เวคการ์ จี (อาไฟ บูรณฤกษ์และคณะ 2512 : 11) กล่าวว่า "ครูประจำชั้นถือบุคลิกสำคัญยิ่งของการแนะแนว เพราะครูประจำชั้นเป็นผู้ที่พบเด็กมากที่สุด และเป็นบุคคลส่งเสริมพัฒนาการของเด็กอยู่ทุก ๆ วัน ครูแนะแนวทราบดีว่า ครูทำงานลำพังคนเดียวไม่ได้ เพราะไม่สามารถจะช่วยเหลือเด็กได้ทุกคน ดังนั้น สิ่งแรกที่ครูควรทราบคือ ครูต้องทำงานด้วยกัน"

ศาสตราจารย์ควงเคื่อน พิศาลบุตร ได้เขียนถึงบทบาทของครูประจำชั้นที่มีต่อการแนะแนวไว้ดังนี้ (ควงเคื่อน พิศาลบุตร 2515 : 126 - 129)

"1. ศึกษา รวบรวม สะสม ความรู้และเรื่องราวเกี่ยวกับนักเรียนแต่ละ

คนช่วยกลวิธีต่าง ๆ หลายอย่างประกอบกันอย่างถูกต้องและเหมาะสมไว้อย่างสม่ำเสมอ ตลอดเวลาที่นักเรียนอยู่ในโรงเรียน เพื่อครูจะได้รู้จักนักเรียนถูกต้องทุกด้าน เพื่อครูจะได้ทราบถึงความต้องการ ปัญหาของนักเรียน และได้ทราบว่าควรจะทำบริการ หรือกิจกรรมใด อันเป็นประโยชน์แก่นักเรียน ทั้งโดยส่วนรวมและรายบุคคล

2. ครูควรมีบทบาทในการให้นักเรียนได้ทราบถึงเค้าโครงหลักสูตรการ วัตถุประสงค์ของการเรียนและการทำงานแต่ละวิชาในปีหนึ่ง ๆ แนะนำให้รู้จักวิธี ทำงานอย่างใดผลดี ราคาค่าของวิชาที่เรียน วิธีที่จะปรับตัวให้เข้ากับระบบการ เรียนการสอนในโรงเรียน

3. ครูจัดหาสภาพซึ่งทำให้การเรียนเกิดผล ช่วยนักเรียนให้พัฒนาทักษะ ในด้านต่าง ๆ และพัฒนานิสัยที่พึงปรารถนา ตลอดจนทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและ การทำงาน

4. ครูควรช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจตนเองและรู้จักตัวเองดีขึ้น รู้ความ สามารถ ข้อดีและข้อบกพร่องของตน สามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องได้

5. ครูควรมีบทบาทเป็นผู้นำในการแนะนำแนะ และเข้าร่วมในกิจกรรม ต่าง ๆ ของการแนะแนวเป็นหมู่

6. ครูควรเป็นผู้รู้จักใจขอสนเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนที่ครูได้ รวบรวมสะสมไว้ให้เป็นประโยชน์ในการช่วยให้นักเรียนปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นทุกทาง แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

7. ครูควรมีบทบาทในการให้คำปรึกษาหารือแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลและ เป็นหมู่ ช่วยในการแก้ปัญหาต่าง ๆ

8. ครูควรศึกษาและรู้ว่าสิ่งใดในโรงเรียนและนอกโรงเรียนที่จะเป็น อุปสรรค หรือเป็นเครื่องช่วยครูและนักเรียนในเรื่องการจัดบริการแนะแนว

9. ครูควรติดต่อปรึกษาหารือกับผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจเด็ก

ของคนดีขึ้นเพื่อประสานงานกัน ทั้งนี้ควมมุ่งหมายที่จะช่วยนักเรียนแต่ละคนให้เจริญเติบโตไปในทางที่เหมาะสมแก่ตัวของเขาเองให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

10. ครูควรช่วยให้ความรู้ รายละเอียด ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนควรทราบหรือต้องการจะทราบ เช่น แนวทางศึกษาต่อ แนวทางประกอบอาชีพ การใช้เวลาร่างให้เป็นประโยชน์ การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และจิตใจ

11. ครูควรประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนและผู้ปกครองได้ทราบถึงบริการแนะแนวในโรงเรียน นโยบาย วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับ

12. ครูช่วยแนะแนวทางในการวางแผนการศึกษาในโรงเรียน เลือกวิชาเรียน เลือกเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เลือกแนวทางศึกษาต่อหรือแนวทางดำเนินชีวิตในอนาคตด้วยการประสานงานปรึกษาหารือกับครูอื่น ๆ หัวหน้าครู-แนะแนว นักเรียน และผู้ปกครอง

13. ครูควรใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการศึกษาให้นักเรียนเป็นกลุ่ม เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของนักเรียน การทำงานร่วมกัน

14. ครูควรทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง

15. จัดส่งนักเรียนที่มีปัญหาซึ่งครูไม่สามารถช่วยเหลือ ไปหาครูแนะแนวประจำโรงเรียน หรือติดต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง

16. ครูควรทำการวิจัย (Action Research) เพื่อวัดผล ประเมินผลงานของตนเองว่าได้ปฏิบัติหน้าที่และทำตามบทบาทมีประสิทธิภาพเพียงไร เพราะเหตุใด และเพื่อรวบรวมข้อมูล เพื่อปรับปรุงงานของครูให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

17. ครูสามารถช่วยนักเรียนได้ทั้งด้านแก้ปัญหา ป้องกันปัญหา และสร้างเสริมให้มีพัฒนาการดีมากขึ้นในทุก ๆ ด้าน"

มหัทธมา คานธี ได้กล่าวไว้ในหนังสือ "แก่นักศึกษา" ว่า (กรุณา กุศลาลัย 2521 : 11 - 12) "ในสภาพของชีวิตปัจจุบัน ซึ่งครูอาจารย์ต้องทำงานเพื่อให้ได้ค่าจ้าง ครูอาจารย์ไม่มีเวลาที่จะให้นักเรียนภายนอกห้องเรียนได้ และนี่เป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการพัฒนาชีวิตและบุคลิกภาพของนักศึกษาในปัจจุบัน ทราบใดที่ครูอาจารย์ยังไม่พร้อมที่จะให้เวลาแก่นักเรียนนอกห้องเรียน ทราบนั้นเราจะทำอะไรได้ไม่มากนัก ขอให้ครูอาจารย์ร่วมมือกันตกแต่งจิตใจนักศึกษาให้มากกว่าตกแต่งสมองของพวกเขาให้เกิดกิจกรรมที่น่าจะแก้ปัญหาได้ก็คือ กิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ชาลซ์อินทรประวัติ (ชาลซ์อินทรประวัติ 2521 : 58 - 59) ซีรุติ ประทุมพรรัตน์ (ซีรุติ ประทุมพรรัตน์ 2521 : 154) และดวงเดือน พิศาลบุตร (ดวงเดือน พิศาลบุตร 2515 : 110) ต่างก็ให้แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ไว้เหมือนกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

โฮมรูม (Homeroom) เป็นวิธีการจัดการแนะแนวหมู่แบบหนึ่งที่ให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนที่มีปัญหาเหมือน ๆ กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัว ทั้งในและนอกโรงเรียน - ทำให้ผู้เรียนอยู่ในโรงเรียนได้อย่างมีความสุข เหมือนกับอยู่ที่บ้าน ทั้งนี้เพราะว่า การเรียนแต่ละรายวิชาย่อมมุ่งเน้นความรู้ในด้านเนื้อหาเป็นสำคัญ เด็กอาจมีความรู้สึกกลัวและต้องการใครสักคนหนึ่งที่มีความเข้าใจ รู้จักเขาอย่างใกล้ชิด ช่วยปลอบใจเขา เป็นที่ปรึกษา ตลอดจนแนะนำสั่งสอนในด้านความประพฤติ การวางตัว การใช้เวลาว่าง รวมทั้งทางด้านการศึกษา อาชีพ และการสร้างทัศนคติที่ดีต่อสถาบันการศึกษาและสังคม ครูที่ปรึกษาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากในการที่จะทำให้กิจกรรมนี้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นครูที่ปรึกษาจะต้องมีความเข้าใจในหลักการและปรัชญาของกิจกรรมนี้เป็นอย่างดี

อย่างน้อยที่สุดอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการจะต้องเข้าใจหลักความจริงเกี่ยวกับชีวิต สุโท เจริญสุข (สุโท เจริญสุข 2519 : 2) กล่าวว่า มีหลักความจริง

เกี่ยวกับชีวิตอยู่หลายประการ ที่ไฉ่ยกถือและปฏิบัติในค่านิยมและแนว อาทีเช่น

1. ชีวิตก็คือการงอกงามเติบโต ชีวิตจำต้องเผชิญและแก้ปัญหาเสมอ ไม่ขาดระยะ
2. หลักแห่งความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ ไม่มีใครเลยที่จะเกิดมาเหมือนกันทุกประการ
3. ถ้อยหลักของการ เคารพต่อบุคคลตามสภาพชีวิตของเขา
4. ปีกหลักที่ว่าถ้าคนเราใคร่ระบายความทุกข์ ความรู้สึกหนักใจออกเสียบ้าง จะช่วยให้เขาเป็นสุขใจขึ้นได้
5. ชีวิตจะเจริญงอกงามก็ไต่ตองอาศัยการช่วยเหลือ แนะนำ สั่งสอน อบรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง
6. ยอดปรารถนาของคนเราคือ ความสุขกายสบายใจ

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง

ภักตรา จันทปัญญาศิลป์ (ภักตรา จันทปัญญาศิลป์ 2519 : 71) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับกิจกรรมที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริงและกิจกรรมที่นิสิตต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติ จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนิสิต และอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่า การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่สนองความต้องการของนิสิต กล่าวคือ นิสิตต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือ แนะนำ จากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

มากกว่าที่เป็นอยู่ทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเรียน ความคิดเห็นข้อนี้ สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่ว่า ตนควรให้ความช่วยเหลือ แนะนำนิสิตในด้านการเรียนให้มากขึ้น และอุทิศตนในการปฏิบัติงานให้คำปรึกษามากขึ้น เช่นเดียวกัน

ในปีเดียวกันนี้เอง นิภา อัทธการ (นิภา อัทธการ 2519 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาในความคาดหวังของผู้รับคำปรึกษาและผู้ให้คำปรึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสม 5 แห่ง จำนวน 500 คน และผู้ให้คำปรึกษาซึ่งสำเร็จปริญญาโทสาขาแนะแนว จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 50 คน การวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. ทั้งกลุ่มผู้ให้คำปรึกษาและกลุ่มผู้รับคำปรึกษา มีความคาดหวังด้านทัศนคติสูงสุด โดยกลุ่มผู้ให้คำปรึกษาให้ความคาดหวังด้านความรู้ การแสดงออก และบุคลิก ลักษณะรองลงไปตามลำดับ
2. กลุ่มผู้ให้คำปรึกษาชาย ให้ความคาดหวังด้านการแสดงออกสูง ขณะที่กลุ่มผู้ให้คำปรึกษาหญิง ให้ความคาดหวังด้านบุคลิกลักษณะและความรู้สูง
3. กลุ่มผู้รับคำปรึกษาชาย ให้ความคาดหวังด้านการแสดงออกและความรู้สูง และที่กลุ่มผู้รับคำปรึกษาหญิง ให้ความคาดหวังด้านบุคลิกลักษณะสูง

ผู้วิจัยอีกคนหนึ่งคือ อนันต์ สุวรรณณี (อนันต์ สุวรรณณี 2519 : 90 - 92) ได้วิจัยเรื่อง สภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนวในทัศนะของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคใต้ ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของครูแนะแนวปรากฏดังนี้

1. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน ผลการศึกษาโดยส่วนรวมพบว่า ครูและนักเรียนมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนว

ช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนในระดับ "มาก"

2. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม จากการศึกษาพบว่า โดยส่วนรวมแล้วครูและนักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนด้านนี้อยู่ในระดับ "มาก" เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติระหว่างครูและนักเรียนแล้วปรากฏว่า ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในส่วนตัวและสังคมมากกว่าความต้องการของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการให้คำแนะนำเกี่ยวกับมารยาทที่พึงงาม

3. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเลือกอาชีพ จากการศึกษาพบว่า โดยส่วนรวมแล้วครูและนักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านนี้อยู่ในระดับ "มาก" เช่นกัน

วิศนี ศิลตระกูล (วิศนี ศิลตระกูล 2521 : 145 - 146) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทและความรับผิดชอบของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคกลาง ซึ่งงานวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการสอน การนิเทศการสอน การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ งานวิจัย การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมเสริมหลักสูตร การให้บริการชุมชนและสังคม และหน้าที่พิเศษอื่น ๆ สำหรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและความรับผิดชอบด้านการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ในภาคกลางเห็นว่า การสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีกับนักศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่ง ส่วนการศึกษาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนของนักศึกษา การควบคุมโปรแกรมการเรียนของนักศึกษา การให้คำแนะนำและปรึกษาทั้งเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว การติดต่อกับผู้ปกครองของนักศึกษาในกรณีจำเป็น มีความสำคัญรองลงมา แต่ในสภาพความเป็นจริงปรากฏว่าผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคกลางปฏิบัติงานดังกล่าวน้อย

จากการวิจัยดังกล่าวข้างต้น พบว่า สิ่งที่เป็นปัญหาเด่นชัดทางด้านปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานคือ ไม่มีการจัดชั่วโมงสำหรับการให้คำปรึกษาโดยเฉพาะ และอาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยสอนนักศึกษาในความดูแลของตน

ในปี 2522 สวัสดิ์ สุคนธ์ (สวัสดิ์ สุคนธ์ 2522 : 207) ได้วิจัยเรื่องบทบาทและความรับผิดชอบของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคใต้ ส่วนที่เป็นบทบาทด้านการเป็นที่ปรึกษาทางวิชาการ พบว่า เกี่ยวกับการปฏิบัติงานจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากในเรื่องการติดตามการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรและการจัดกิจกรรมทางวิชาการ การศึกษาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของนักศึกษา การให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักศึกษาในเรื่องหลักสูตรและแผนการเรียน และการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ ส่วนการตรวจและอนุญาตการลงทะเบียนวิชาเรียนของนักศึกษา การติดตามผลการเรียนและแจ้งผลการเรียนให้นักศึกษาและผู้ปกครองทราบ อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อย ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของบทบาทด้านการเป็นที่ปรึกษาทางวิชาการ อาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคใต้ส่วนใหญ่เห็นว่า บทบาททางด้านการสอนแต่อยู่ในเกณฑ์สำคัญทั้งสิ้น โดยเรียงตามลำดับดังนี้ การติดตามการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของหลักสูตรและการจัดกิจกรรมทางวิชาการ การศึกษาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของนักศึกษา การให้ความรู้ ความเข้าใจแก่นักศึกษาในเรื่องหลักสูตรและแผนการเรียน การติดตามผลการเรียนและแจ้งผลการเรียนให้นักศึกษาและผู้ปกครองทราบ การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน การตรวจและอนุญาตการลงทะเบียนวิชาเรียน ของนักศึกษา

การวิจัยของ สวัสดิ์ สุคนธ์ ยังพบอีกว่า ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติงานด้านการเป็นที่ปรึกษาทางวิชาการ มีเพียงเรื่องเดียวที่เป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในเกณฑ์มาก คือ การที่นักศึกษาขาดความสนใจที่จะพบปะกับอาจารย์ ส่วนการไม่เข้าใจ

หลักสูตรการเรียนของนักศึกษา การขาดความรู้ในเรื่องที่นักศึกษามาขอคำปรึกษา การมีงานในความรับผิดชอบมากเกินไป และการที่อาจารย์ไม่เห็นความสำคัญของการเป็นที่ปรึกษาทางวิชาการ อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในเกณฑ์น้อยทั้งสิ้น

อีกสองปีต่อมา ขอistica ขวัญเมือง (ขอistica ขวัญเมือง 2524 : 125 - 133) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครูภาคเหนือ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคเหนือ 5 แห่ง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 822 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การจัดลำดับความสำคัญคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา ปรากฏว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะที่สำคัญมากที่สุดได้แก่ มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ รองลงมาได้แก่ มีความหวังดีและจริงใจกับนักศึกษา มีความรอบรู้ทันต่อ เหตุการณ์ มีประสบการณ์ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ น่าเลื่อมใสศรัทธา เข้าใจปัญหา และความต้องการของนักศึกษา หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส สร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดี และมีความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษามีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะที่สำคัญมากที่สุดได้แก่ มีความหวังดีและจริงใจกับนักศึกษา รองลงมาได้แก่ หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส มีความรอบรู้ ทันต่อ เหตุการณ์ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เข้าใจปัญหาและความต้องการของนักศึกษา เคยทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา สร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดี และเป็นกันเองกับ นักศึกษา ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษา ปรากฏว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่า เรื่องที่ได้ปฏิบัติจริงมากที่สุด อบรมในเรื่องกิริยามารยาทและคุณธรรมอันดีงาม การ

ติดตามผลการเรียนและแจ้งผลการเรียน เรื่องที่ได้ปฏิบัติจริงน้อยได้แก่ รายงานความประพฤติและผลการเรียนให้ครูปกครองทราบตามภาวะสมควร ให้คำแนะนำเรื่องเกณฑ์การพิจารณาให้สิทธิ์ในการสอบแต่ละเทอม ให้คำปรึกษากันส่วนตัว และแจ้งข่าวสารจากฝ่ายต่าง ๆ ไปบอกถึงนายทราบดีต่อเหตุการณ์ ส่วนนักศึกษามีความคิดเห็นว่า เรื่องที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติมากได้แก่ ให้คำแนะนำเรื่องการวัดผล และการคิดคะแนนระบบหน่วยกิต เรื่องที่ได้ปฏิบัติจริงน้อยเหมือนกับอาจารย์ที่ปรึกษา ยกเว้นเรื่องเกณฑ์พิจารณาให้สิทธิ์ในการสอบแต่ละเทอม

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ที่ควรปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา ปรากฏว่า อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่าทุกเรื่องอาจารย์ที่ปรึกษาควรปฏิบัติให้มาก และเรื่องที่ควรปฏิบัติมากได้แก่ การติดตามผลการเรียนและแจ้งผลการเรียน ให้คำแนะนำในเรื่องการปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น ติดตามเรื่องราวของนักศึกษาในความรับผิดชอบ ให้คำปรึกษาค้นอาชีพ รวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับนักศึกษาและทำระเบียบสะสม ร่วมพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาเรียนต่อและรับทุนประเภทต่าง ๆ

4. การเปรียบเทียบหน้าที่ที่ปฏิบัติจริงกับหน้าที่ที่ควรปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา ปรากฏว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่า เรื่องที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติจริงดีแล้วและควรปฏิบัติให้มากขึ้นเช่นเดิมได้แก่ อบรมในเรื่องกิริยามารยาทและคุณธรรมอันดีงาม การติดตามผลการเรียนและแจ้งผลการเรียน ส่วนเรื่องอื่น ๆ ควรปฏิบัติให้มากกว่าเดิมทุกเรื่อง นักศึกษามีความคิดเห็นว่า เรื่องที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติจริงดีแล้วและควรปฏิบัติให้มากขึ้นเช่นเดิมได้แก่ ให้คำแนะนำเรื่องการวัดผลและการคิดคะแนนระบบหน่วยกิต ส่วนเรื่องอื่น ๆ ควรปฏิบัติให้มากกว่าเดิมทุกเรื่อง

5. การสำรวจปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา ปรากฏว่าเรื่องที่มีปัญหาได้แก่วิทยาลัยไม่ได้จัดสัมมนาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ได้สอนนักศึกษาในความดูแล ทำให้รู้จักนักศึกษาไม่ทั่วถึง ไม่มีการประชุมนิเทศนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษาไม่ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวในวิทยาลัย

จากงานวิจัยในประเทศเท่าที่ผ่านมาส่วนใหญ่พบว่า จะมีตัวแปรต้นด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามคือ นิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษา และตัวแปรอีกอย่างหนึ่งคือ เพศ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถานภาพและเพศของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นตัวแปรต้นและยังเพิ่มสถาบันเป็นตัวแปรต้นอีกด้วย เกี่ยวกับค่านิยมบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางค่านิยมวิชาการ ให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาในด้านใหญ่ ๆ สองด้านคือ ด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และที่เป็นปัญหาที่นักศึกษาอีกอย่างหนึ่งคือ การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางค่านิยมวิชาการ ส่วนการเปรียบเทียบทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ จากผลการวิจัยส่วนใหญ่ทัศนะของทั้งสองฝ่ายมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ในต่างประเทศได้มีผู้ศึกษาค้นคว้าบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาไว้บ้าง เช่น ฟอรัซท์ (Forsythe. 1971 : 566 - 567 -A) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้ให้คำปรึกษา (counselor) เกี่ยวกับหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาในวิทยาลัยชุมชนเทนเนสซี (Tennessee Community Colleges) การศึกษาครั้งนี้พบว่า

1. การปฏิบัติงานของผู้ให้คำปรึกษาของวิทยาลัยชุมชน (Community College Counselor) ไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา นักศึกษาต้องการได้รับ

บริการอื่น ๆ นอกเหนือไปจากที่ผู้ให้คำปรึกษาได้ปฏิบัติอยู่

2. นักศึกษาให้ความสำคัญกับการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาและอาชีพเป็นอย่างมาก ในขณะที่ผู้ให้คำปรึกษารู้สึกว่าการให้คำปรึกษาในทางปัญหาส่วนตัว เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่า

3. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้คำปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมของผู้ให้คำปรึกษาแตกต่างกันมาก

ต่อมาในปี 1972 เชลตัน (Shelton. 1972 : 2155-6) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการให้คำแนะนำด้านวิชาการจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ (Faculty Advisor) กับผู้ให้คำปรึกษา (Professional Counselor) โดยศึกษากับนักศึกษายุคปัจจุบันและนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วจากวิทยาลัยชุมชน 3 แห่ง พบว่า

1. ผู้ให้คำปรึกษาให้ความเอาใจใส่นักศึกษามากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผู้ให้คำปรึกษาได้รับการยอมรับจากนักศึกษาสูงกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผู้ให้คำปรึกษามีความจริงใจกับนักศึกษามากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผู้ให้คำปรึกษามีความรู้ในด้านวิชาการและด้านอาชีพมากกว่า แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้ที่นักศึกษาสามารถเข้าพบได้สะดวกมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้ที่ทราบถึงความต้องการคำแนะนำของนักศึกษาได้ตรงจุดและได้ผลมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คาร์โรล (Carroll. 1974 : 6969 - 6970-A) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ให้คำปรึกษาและนักเรียนที่มีต่อบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาทั้งหมดที่กำลังปฏิบัติอยู่ และบทบาทที่คาดหวัง โดยศึกษาจากผู้ให้คำปรึกษา จำนวน 33 คน นักเรียน 272 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเมืองอัลเบอเคอร์คี (Albuquerque) นิวเม็กซิโก ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ให้คำปรึกษามีความเห็นต่อบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาที่ได้กระทำ มีดังนี้

1. งานธุรการ
2. การช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนเลือกอาชีพ
3. การช่วยเหลือนักเรียนในปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์
4. การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล

ผู้ให้คำปรึกษามีความเห็นว่าเป็นบทบาทในความคาดหวังของเขา คือ

1. การให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การช่วยเหลือครูให้มีความเข้าใจในตัวนักเรียนเป็นรายบุคคล
3. การช่วยเหลือนักเรียนในปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์
4. การช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกอาชีพ

ส่วนในความคิดเห็นของนักเรียน นักเรียนมีความเห็นว่าผู้ให้คำปรึกษาได้กระทำในเรื่องต่อไปนี้

1. งานธุรการ
2. การช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกอาชีพ
3. การช่วยเหลือนักเรียนในปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์
4. การช่วยเหลือนักเรียนในด้านการจัดหางานให้ทำ และสถานที่ที่จะ

ศึกษาต่อ

ส่วนบทบาทที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับจากผู้ให้คำปรึกษา มีดังนี้คือ

1. การช่วยเหลือในการวางแผนเลือกอาชีพ
2. การช่วยเหลือในปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์
3. การช่วยเหลือในการจัดหางานให้ทำและสถานที่ที่จะศึกษาต่อ
4. การช่วยเหลือให้ครูมีความเข้าใจในตัวนักเรียน

ในช่วงระยะเวลาเดียวกันนี้ คลาร์ก (Clark, 1974 : 2674-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริการให้คำปรึกษาในวิทยาลัยเล็ก ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะบริการให้คำปรึกษาของวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบว่าบริการให้คำปรึกษาของวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับศาสนาแตกต่างจากวิทยาลัยอื่นหรือไม่
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตเกี่ยวกับการจัดบริการให้คำปรึกษาที่เป็นทางการในวิทยาลัยเล็ก ๆ ว่าได้มีการจัดที่เป็นไปตามความต้องการของนิสิตเหมือนกับบริการให้คำปรึกษาที่ให้ในมหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ หรือไม่

ผลการศึกษาที่ได้จากการใช้เครื่องมือที่ได้มาตรฐานในการสำรวจ พบว่า การจัดให้บริการให้คำปรึกษาเบื้องต้นประกอบด้วยส่วนย่อย ๆ ที่เกี่ยวกับการให้บริการเฉพาะอย่าง และการบริการให้คำปรึกษาไม่ว่าจะเป็นการจัดและการดำเนินงานนั้นไม่ได้กระทำต่อเนื่องกัน ผลจากการศึกษาที่ได้จากการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นปรากฏว่า นิสิตและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีการจัดบริการให้คำปรึกษาอย่างเป็นทางการ ได้รับความช่วยเหลือในปัญหาต่าง ๆ ที่มาขอความช่วยเหลือ นอกจากนี้ยังมีคุณภาพและมีผู้มาใช้บริการมากกว่าวิทยาลัยอื่นที่ไม่ได้จัดบริการให้คำปรึกษาอย่างเป็นทางการอีกด้วย และยังพบอีกว่าการให้บริการให้คำปรึกษาสามารถช่วยแก้ปัญหาของนิสิตได้มากกว่าที่อาจารย์และนิสิตได้คาดคิดไว้

โคคราน (Cochrane. 1974 : 1973 - 1974 - A) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการจัดระบบและการบริหารบริการแนะแนวและบริการให้คำปรึกษาของวิทยาลัยชุมชนรัฐแคลิฟอร์เนีย จากผลของการศึกษาพบว่า 2 ใน 3 ของวิทยาลัยชุมชน ทั้งหมดได้จัดบริการต่าง ๆ ดังนี้

1. การปฐมนิเทศ
2. การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเกี่ยวกับการสำรวจอาชีพ
4. การจัดวางตัวนักเรียน
5. การส่งตัวนักเรียนที่มีปัญหาไปยังจิตแพทย์
6. การจัดบริการทดสอบ

นอกจากนี้พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของวิทยาลัยชุมชนทั้งหมด ได้จัดให้มีบริการต่อไปนี้คือ

1. การทบทวนวิชา เพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่นักเรียน
2. การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง

ต่อมาในปี 1975 กิลมอร์ (Gilmore. 1975 : 4156 - A) ได้ศึกษาทัศนคติของนักการศึกษา - ผู้ทำงานด้านการให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษา ครูและผู้บริหาร ที่มีต่อหน้าที่อันจำเป็นของผู้ให้คำปรึกษา ในวิทยาลัยชุมชนรัฐแคลิฟอร์เนีย ผลการศึกษาพบว่า บุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดต่างก็มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ผู้ให้คำปรึกษาควรจะทำหน้าที่ด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนในปัญหาด้านการศึกษา การเลือกอาชีพ และปัญหาส่วนตัวและสังคม

ในปีเดียวกัน ลินเดอร์สมิท (Lindersmith. 1975 : 1310 - A) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้ให้คำปรึกษา อาจารย์ใหญ่ นักเรียนและนักการศึกษานักเรียนผู้ทำงานด้าน

การให้คำปรึกษาที่มีขอบเขตและหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย รัฐโอเรกอน พบว่า

1. นักเรียนที่ระดับชั้นต่างกัน มีทัศนคติขอบเขตของผู้ให้คำปรึกษาไม่
แตกต่างกัน
2. ทัศนคติของผู้ให้คำปรึกษาและอาจารย์ใหญ่ที่มีขอบเขตของผู้ให้คำปรึกษา
ไม่แตกต่างกัน
3. ทัศนคติของนักเรียน ผู้ให้คำปรึกษาและอาจารย์ใหญ่ ที่มีขอบเขตของ
ผู้ให้คำปรึกษา ไม่แตกต่างกัน
4. ทัศนคติของนักการศึกษาผู้ทำงานด้านการศึกษาให้คำปรึกษาที่มีขอบเขตของ
ผู้ให้คำปรึกษา แตกต่างไปจากทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างพวกอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ

ฟอสเตอร์กล่าวว่า ทั้งนักทฤษฎีและผู้ปฏิบัติงานให้คำปรึกษา งานวิจัยทาง
จิต ส่วนมากเห็นพ้องกันว่า ถ้าหวังจะให้ประสบผลสำเร็จในการให้คำปรึกษาแล้ว
ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องอำนวยความสะดวกให้ผู้รับคำปรึกษาจะรู้สึกสะดวกและสบายใจ
ซึ่งสิ่งที่จะช่วยทำให้เกิดสัมพันธภาพในลักษณะดังกล่าวคือ การทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกัน
และกัน ในเบื้องต้น

แฮร์ริส (Harris. 1978 : 6430 -A) ได้วิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
เกี่ยวกับขอบเขตและหน้าที่ที่ปฏิบัติจริง กับหน้าที่ที่ควรปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษานักเรียน
นานาชาติ และขอบเขตของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นปัญหาของนักเรียนนานาชาติ กลุ่ม
ตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนนานาชาติในรัฐเทนเนสซีและอาจารย์ที่ปรึกษา โดยใช้แบบ
สอบถามเป็นเครื่องมือ ผลปรากฏว่า นักเรียนนานาชาติ และที่ปรึกษามีความเห็น
ขอบเขตของอาจารย์ที่ปรึกษานักเรียนนานาชาติได้ปฏิบัติตามความต้องการของนักเรียน

นานาชาติ 76 เปอร์เซนต์ และนักเรียนนานาชาติกับอาจารย์ที่ปรึกษามองบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับที่ควรปฏิบัติด้านวิชาการ ด้านสังคมและการช่วยเหลือพิเศษอื่น ๆ แตกต่างกัน

ในปีเดียวกันนี้ เบรดี (Brady. 1978 : 145 -A) ได้วิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายของระบบอาจารย์ที่ปรึกษากับความต้องการของนิสิตระดับปริญญาตรีในการขอคำแนะนำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนิสิตปริญญาตรีที่ยังไม่ได้เลือกวิชาเอกและอาจารย์ที่ปรึกษาในมหาวิทยาลัยแมสซาชูเซตส์ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและความต้องการของนิสิตปริญญาตรีต่อบริการให้คำแนะนำทางวิชาการ ผลปรากฏว่า นิสิตต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นศูนย์กลางตอบข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ ตามต้องการ และรู้แหล่งต่าง ๆ ที่สามารถไปติดต่อได้จนประสบความสำเร็จ นิสิตต้องการข้อมูลโดยตรงจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องเป็นบุคคลที่ไวใจได้ในการเปิดเผยความลับส่วนตัว นอกจากนี้จุดมุ่งหมายของระบบอาจารย์ที่ปรึกษาสอดคล้องกับความต้องการของนิสิต 75 เปอร์เซนต์ ผลการเปรียบเทียบในเรื่องการเข้าถึง นิสิต การติดต่อ หน้าที่ทางวิชาการ หน้าที่ทั่วไป หน้าที่เกี่ยวกับอาชีพ ข้อมูลทางวิชาการ ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลทางอาชีพและเกี่ยวกับสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล นิสิตประเมินค่าสูงกว่าอาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนเรื่องการสื่อสารและสิ่งแวดล้อม นิสิตประเมินค่าต่ำกว่าอาจารย์ที่ปรึกษา

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มักจะแบ่งบทบาทเป็นสองด้านคือ บทบาทที่ปฏิบัติจริง และบทบาทที่คาดหวัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งตรงกันกับผู้วิจัยทำการวิจัยในครั้งนี้ จากผลการวิจัยของ ลินเดอร์สมิท (Lindersmith. 1975 : 1310 -A) พบว่านักเรียนที่ระดับชั้นต่างกัน มีทัศนคติบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยจึงไม่ได้นำระดับชั้นมาเป็นตัวแปรต้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สำหรับหน้าที่
ด้านการให้ความช่วยเหลือแก่นิสิตของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีด้านการเรียน
การเลือกอาชีพ ปัญหาส่วนตัวและสังคม นิสิตต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาเก็บ
ความลับของตนได้และมีสัมพันธภาพที่ดีอีกด้วย

วิธีการดำเนินการศึกษากันคว่า

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในมหาวิทยาลัยในภาคใต้

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบ Purposive Sampling (ปกครอง ไชยกาล 2508 : 29) โดยเลือกเอานิสิตชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2524 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี จำนวนทั้งสิ้น 1,076 คน และอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของนิสิตชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2524 ของมหาวิทยาลัยทั้งสามแห่ง จำนวน 107 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบันและเพศ

สถาบัน	นิสิต			อาจารย์		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา	70	196	266	4	4	8
สงขลานครินทร์ หาดใหญ่	407	232	639	35	38	73
สงขลานครินทร์ ปัตตานี	44	127	171	17	9	26
รวม	521	555	1076	56	51	107

การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง และดำเนินการเพื่อให้มีความเที่ยงตรง (Validity) และมีความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาลักษณะงานและบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการจากหนังสือและเอกสารทางราชการที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาลักษณะของการทำข้อทดสอบที่ดีจากตำราการวัดผล
3. อาศัยแนวเทียบจากแบบสอบถามของภัทตรา จันทปัญญาศิลป์ (ภัทตรา จันทปัญญาศิลป์ 2519 : ภาคผนวก)
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน ตรวจสอบแก้ไขเพื่อให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงในเนื้อหา (Content Validity) มากที่สุด
5. นำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณานี้ตรวจสอบทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหาเพื่อความถูกต้องเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
6. เมื่อผ่านการตรวจและแก้ไขจากประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทแล้ว ก็ได้นำไปหาความเชื่อมั่นโดยใช้ข้อมูลทั้งหมดด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum C_1^2}{\sigma_x^2} \right)$$

(Cronbach. อ้างจาก อนันต์ ศรีโสภา 2521 : 265)

α	คือ	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
C_1^2	คือ	ความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ
C_x^2	คือ	ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งหมด
n	คือ	จำนวนข้อในแบบทดสอบ

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ โดยใช้ข้อมูลทั้งหมดแยกเป็นด้าน ๆ และรวมทั้งฉบับได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้ (ดูรายละเอียดภาคผนวก)

ด้านการเรียน	ได้ความเชื่อมั่นเฉลี่ยเท่ากับ	0.86278
ด้านส่วนตัว	ได้ความเชื่อมั่นเฉลี่ยเท่ากับ	0.89094
ด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	ได้ความเชื่อมั่นเฉลี่ยเท่ากับ	0.85834
รวมทั้งฉบับ	ได้ความเชื่อมั่นเฉลี่ยเท่ากับ	0.95316

อนึ่ง หลังจากการทดสอบแล้วก็ได้ทำการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามทั้งในค่านี้อาและรูปแบบโดยอยู่ในความควบคุมดูแลของกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทก่อนที่จะได้นำแบบสอบถามไปใช้จริง

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ ชุดที่ใช้ตามนิสิต 1 ชุด และชุดที่ใช้ตามอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการอีก 1 ชุด ซึ่งถามในเนื้อหาเดียวกันทุกประการ แบบสอบถามแต่ละชุดแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 30 ข้อ ดังนี้คือ

หมวด ก. หน้าที่รับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

- ด้านการเรียน 10 ข้อ

- ด้านส่วนตัว 10 ข้อ

หมวด ข. การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ
10 ข้อ

มีช่วงความคิดเห็นเป็น 5 ช่วง และกำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละช่วงความคิดเห็นตามวิธีกำหนดค่า (Arbitrary Weighting) จากน้ำหนัก 1 หน่วยถึง 5 หน่วย ตามลำดับ (อนันต์ ศรีโสภณ 2521 : 203)

การตรวจให้คะแนน กระทำดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือควรปฏิบัติน้อยที่สุด

คะแนน 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อยหรือควรปฏิบัติน้อย

คะแนน 3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลางหรือควรปฏิบัติปานกลาง

คะแนน 4 หมายถึง ปฏิบัติมากหรือควรปฏิบัติมาก

คะแนน 5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุดหรือควรปฏิบัติมากที่สุด

ให้คะแนนตามช่องที่กา คือ ถ้ากาช่อง 5 ก็ให้ 5 คะแนน ถ้ากาช่อง 1 ก็ให้ 1 คะแนน ดังนี้ เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีคำถามปลายเปิดไว้ตอนท้ายของแบบสอบถามสำหรับใช้แสดงความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะ เพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผลอีกด้วย

ตัวอย่างแบบสอบถาม

นิสิตได้รับความช่วยเหลือจาก
อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ
ในหัวข้อต่อไปนี้เพียงใด

ด้านการเรียน

1. การลงทะเบียน
2. การเลือกวิชาเรียน
3. การวางแผนการเรียน

บทบาทที่เป็นจริง					บทบาทที่คาดหวัง				
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ไปมอบให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อขอรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกและเก็บรวบรวมคืนด้วยตนเอง โดยได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากนิสิตและคณาจารย์ทั้งสองวิทยาเขต ส่วนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ผู้วิจัยแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเองโดยได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากนิสิตและคณาจารย์เช่นกัน การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ได้นำส่งแบบสอบถามออกไปทั้งหมด 1,183 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมา 726 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 61.37 มีแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์จำนวน 32 ฉบับ จึงเหลือแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 694 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 58.66 ของแบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งหมด ดังรายละเอียดตามตาราง 2 และ 3

ตาราง 2 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งและได้รับคืนจากนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

สถาบัน	นิสิต			อาจารย์		
	นำส่ง	ได้คืน	ได้คืน ร้อยละ	นำส่ง	ได้คืน	ได้คืน ร้อยละ
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา	266	149	56.02	8	8	100.00
สงขลานครินทร์ หาดใหญ่	639	353	55.24	73	60	82.19
สงขลานครินทร์ ปัตตานี	171	140	81.87	26	16	61.54
รวม	1,076	642	59.67	107	84	78.50

ตาราง 3 จำนวนแบบสอบถามที่นำส่งและใช้ได้ จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนแบบสอบถามที่นำส่ง	จำนวนแบบสอบถามที่ใช้ได้	ใช้ได้ ร้อยละ
นิสิต	1,076	610	56.69
อาจารย์ที่ปรึกษา	107	84	78.50
รวม	1183	694	58.66

การจัดกระทำกับข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือ
 - 1.1 มีข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามครบถ้วน
 - 1.2 กาเครื่องหมาย ✓ ลงในแบบสอบถามทุกข้อ ทั้งบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวัง
2. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
3. นำแบบสอบถามที่ตรวจให้คะแนนแล้วแยกตามตัวแปรที่ต้องการศึกษาเอาข้อมูลของแบบสอบถามแต่ละชุดไปลงรหัสเพื่อคำนวณค่าสถิติโดยเครื่องคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย (Ferguson. 1971 : 45)
 - 1.2 ค่าความแปรปรวน (Ferguson. 1971 : 62)
 - 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Ferguson. 1971 : 62)
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก)
 - 2.1 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม (Lindquist. 1956 : 55 - 56) หากพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบรายคู่โดยใช้ Studentized q-Statistic (Winer. 1971:210-218)
 - 2.2 ค่าจำนวนค่า t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม (Ferguson. 1971 : 152)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังนี้

\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนนิสิตและอาจารย์ในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	t-ratio
F	แทน	F-ratio
df	แทน	degrees of freedom
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean Squares
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน	ความแปรปรวน
q	แทน	Studentized q-Statistic
n	แทน	กาเฉลี่ยฮาร์โมนิคของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับขั้นการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้แยกออกเป็น 6 ตอน ตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิต และอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งสถาบันและเพศต่างกัน

2. เปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ
3. เปรียบเทียบบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งสถาบันและเพศต่างกัน
4. เปรียบเทียบบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ
5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิต
6. ประมวลข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 1 บทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งสถาบันและเพศต่างกัน

- 1.1 บทบาทที่ปฏิบัติจริงตามทัศนะของนิสิตต่างสถาบันกัน
- 1.1.1 กาสถิติพื้นฐาน

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงทั้ง 3 ด้าน ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตต่างสถาบันกัน

บทบาทของ อาจารย์ที่ปรึกษา	สถาบัน	ค่าสถิติพื้นฐาน			
		N	\bar{x}	s^2	s
ด้านการเรียน	มศว. สงขลา	126	2.74	1.14	1.06
	มอ. หาดใหญ่	348	2.45	1.15	1.07
	มอ. บัณฑิตานี้	136	2.63	1.08	1.03
ด้านส่วนตัว	มศว. สงขลา	126	2.70	1.17	1.08
	มอ. หาดใหญ่	348	2.42	1.30	1.14
	มอ. บัณฑิตานี้	136	2.57	1.43	1.19
ด้านการปฏิบัติงานของ อาจารย์ที่ปรึกษา	มศว. สงขลา	126	3.04	1.23	1.10
	มอ. หาดใหญ่	348	2.88	1.34	1.15
	มอ. บัณฑิตานี้	136	3.06	1.20	1.09

1.1.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่ามาเสนอในตอนนี้เป็น การนำค่าเฉลี่ยของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแต่ละด้านมาทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) เพื่อจะดูว่านิสิตต่างสถาบันกัน จะมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงแต่ละด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

แตกต่างกันหรือไม่ หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี q-Statistic ต่อไป

ผู้วิจัยจะเสนอการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของบทบาทที่ปฏิบัติจริงเป็น 3 ตอน ซึ่งได้แก่บทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ค่าส่วนตัว และด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ก. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ตามทัศนะของนิสิตต่างสถาบันกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	8.7466	4.3733	9.2780
ภายในกลุ่ม	607	286.1167	.4714	
รวม	609	294.8633		

จากการเปรียบเทียบในตาราง 5 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านิสิตต่างสถาบันกันมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

ข. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัว

ตาราง 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัว ตามทัศนะของนิสิตต่างสถาบันกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	7.8359	3.9180	5.0605
ภายในกลุ่ม	607	469.9580	.7742	
รวม	609	477.7940		

จากการเปรียบเทียบในตาราง 6 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านิสิตต่างสถาบันกันมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ค. บทบาทในค่านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ตาราง 7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงในค่านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตต่างสถาบันกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	4.2002	2.1001	4.2516
ภายในกลุ่ม	607	299.8330	.4940	
รวม	609	304.0332		

จากการเปรียบเทียบในตาราง 7 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านิสิตต่างสถาบันกันมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงในค่านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

1.2 บทบาทที่ปฏิบัติจริงตามทัศนะของนิสิตที่เพศต่างกัน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่ามาเสนอในตอนนี้ เป็นการนำค่าเฉลี่ยของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ แต่ละค่านมาทดสอบเพื่อเปรียบเทียบ t-test ว่านิสิตต่างเพศกันจะมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงในแต่ละค่านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกันหรือไม่

ผู้วิจัยจะเสนอการเปรียบเทียบเป็น 3 ตอน ซึ่งได้แก่ บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือคณาจารย์เรียน ค่านส่วนตัว และคณาจารย์ปฏิบัติงาน

ก. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ในการให้ความช่วยเหลือคณาจารย์เรียน

ตาราง 8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ในการให้ความช่วยเหลือคณาจารย์เรียน ตามทัศนคติของนิสิตที่ต่างเพศกัน

เพศของนิสิต \ ทัศนคติ	N	\bar{x}	s^2	t
หญิง	340	2.65	1.07	2.5618 *
ชาย	270	2.43	1.03	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t_{.05} (df = 608) = 1.960$

จากการเปรียบเทียบในตาราง 8 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านิสิตที่ต่างเพศกันมีทัศนคติต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือคณาจารย์เรียนแตกต่างกัน

ข. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัว

ตาราง 9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัว ตามทัศนคติของนิสิต ซึ่งต่างเพศกัน

เพศของนิสิต \ ทัศนคติ	N	\bar{x}	s^2	t
หญิง	340	2.57	1.14	1.3993
ชาย	270	2.44	1.13	

จากการเปรียบเทียบในตาราง 9 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านิสิตต่างเพศกันมีทัศนคติต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ค. บทบาทในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ตาราง 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในด้านการปฏิบัติงานตามทัศนะของนิสิต ซึ่งต่างเพศกัน

เพศของนิสิต \ คาสติติ	N	\bar{x}	s^2	t
หญิง	340	3.06	1.12	2.5248 *
ชาย	270	2.83	1.11	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t_{.05} (df = 608) = 1.960$

จากการเปรียบเทียบในตาราง 10 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นิสิตต่างเพศกันมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในด้านการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

1.3 บทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างสถาบันกัน

1.3.1 ค่าสถิติพื้นฐาน

ตาราง 11 ค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงทั้ง 3 ด้าน ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ต่างสถาบันกัน

บทบาทของ อาจารย์ที่ปรึกษา	สถาบัน	ค่าสถิติพื้นฐาน			
		N	\bar{x}	s^2	s
ด้านการเรียน	มศว. สงขลา	8	3.67	.95	.97
	มอ. หาดใหญ่	60	2.91	1.17	1.08
	มอ. ปัตตานี	16	3.36	1.01	1.00
ด้านส่วนตัว	มศว. สงขลา	8	2.71	1.19	1.09
	มอ. หาดใหญ่	60	2.34	1.17	1.08
	มอ. ปัตตานี	16	2.68	1.24	1.11
ด้านการปฏิบัติงานของ อาจารย์ที่ปรึกษาทาง วิชาการ	มศว. สงขลา	8	3.81	.99	.99
	มอ. หาดใหญ่	60	3.38	1.30	1.14
	มอ. ปัตตานี	16	3.86	.91	.95

1.3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยของบทบาทที่ปฏิบัติจริงแก่สถานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มาทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อจะดูว่า อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถานนั้นกัน จะมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงในแต่ละด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกันหรือไม่ หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี q -Statistic ต่อไป

ผู้วิจัยจะเสนอการเปรียบเทียบเป็น 3 ตอน ซึ่งได้แก่ บทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ก. บทบาทที่ปฏิบัติจริงในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

ตาราง 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	5.7651	2.8826	6.1979
ภายในกลุ่ม	81	37.6724	.4651	
รวม	83	43.4375		

จากการเปรียบเทียบในตาราง 12 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน มีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

ข. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัว

ตาราง 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัวตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.1057	1.0528	1.7243
ภายในกลุ่ม	81	49.4585	.6106	
รวม	83	51.5641		

จากการเปรียบเทียบในตาราง 13 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน มีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ค. บทบาทในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ตาราง 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในด้านการปฏิบัติงาน ตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	3.7073	1.8536	4.3026
ภายในกลุ่ม	81	34.8960	.4308	
รวม	83	38.6033		

จากการเปรียบเทียบในตาราง 14 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน มีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน

1.4 บทบาทที่ปฏิบัติจริงตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการซึ่งต่างเพศกัน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่ามาเสนอในตอนนี้ เป็นการนำค่าเฉลี่ยของบทบาทที่ปฏิบัติจริงแต่ละด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมาทดสอบเพื่อเปรียบเทียบ (t-test) ว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างเพศกัน จะมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในแต่ละด้านแตกต่างกันหรือไม่

ผู้วิจัยจะเสนอการเปรียบเทียบเป็น 3 ตอน ซึ่งได้แก่ บทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ก. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

ตาราง 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างเพศกัน

เพศของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	กาสถิติ	N	\bar{x}	s^2	t
	หญิง		44	3.12	.47
ชาย		40	3.02	.56	

จากการเปรียบเทียบในตาราง 15 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างเพศกัน มีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

ข. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัว

ตาราง 16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัว ตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างเพศกัน

เพศของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	คาสถิติ	N	\bar{x}	s^2	t
หญิง	A	44	2.46	.5796	- .7439
ชาย		40	2.42	.6506	

จากการเปรียบเทียบในตาราง 16 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างเพศกันมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ค. บทบาทในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ตาราง 17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างเพศกัน

เพศของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	กาลสถิติ	N	\bar{x}	s^2	t
หญิง		44	3.58	.45	- 3.2521**
ชาย		40	3.45	.47	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t_{.01} (df = 82) = 2.617$

จากการเปรียบเทียบในตาราง 17 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างเพศกัน มีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกัน

ตอนที่ 2 บทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของ
นิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่ามาเสนอในตอนนี้ เป็นการนำค่าเฉลี่ยของบทบาท
ที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแต่ละค่านมาทดสอบ เพื่อเปรียบเทียบ
(t-test) เพื่อจะรู้ว่านิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ จะมีทัศนะต่อบทบาทที่
ปฏิบัติจริงในแต่ละค่านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกันหรือไม่

ผู้วิจัยจะเสนอการเปรียบเทียบเป็น 3 ตอน ซึ่งได้แก่ บทบาทในการให้ความ
ช่วยเหลือค่านการเรียน ค่านส่วนตัว และค่านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทาง
วิชาการ

ก. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

ตาราง 18 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ตามทัศนะของนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

สถานภาพ	คาสถิติ	N	\bar{X}	s^2	t
นิสิต		610	2.55	1.14	-4.1372 ^{***}
อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ		84	3.07	1.17	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 $t_{.001} (df = 692) = 3.291$

จากการเปรียบเทียบในตาราง 18 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่านิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนแตกต่างกัน

ข. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัว

ตาราง 19 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัว ตามทัศนะของนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

สถานภาพ \ ทัศนคติ	N	\bar{x}	s^2	t
นิสิต	610	2.51	1.32	0.5438
อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	84	2.44	1.21	

จากการเปรียบเทียบในตาราง 19 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ค. บทบาทในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ตาราง 20 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

สถานภาพ \ กาสติติ	N	\bar{x}	s^2	t
นิสิต	610	2.96	1.25	-4.2270 ***
อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	84	3.51	1.25	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 $t_{.001} (df = 692) = 3.291$

จากการเปรียบเทียบในตาราง 20 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่านิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 บทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของ
นิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างสถาบันและต่างเพศกัน

3.1 บทบาทที่คาดหวังความทัศนะของนิสิตที่ต่างสถาบันกัน

3.1.1 กาสถิติพื้นฐาน

ตาราง 21 กาสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังทั้ง 3 ด้าน ของอาจารย์ที่ปรึกษา
ทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิต ซึ่งต่างสถาบันกัน

บทบาทของ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	สถาบัน	กาสถิติพื้นฐาน			
		N	\bar{X}	S^2	S
ด้านการเรียน	มศว.สงขลา	126	4.11	.65	.80
	มอ.ทักษิใหญ่	348	3.89	.84	.91
	มอ.ปัตตานี	136	4.09	.79	.88
ด้านส่วนตัว	มศว.สงขลา	126	3.87	.86	.92
	มอ.ทักษิใหญ่	348	3.52	1.11	1.05
	มอ.ปัตตานี	136	3.83	1.22	1.10
ด้านการปฏิบัติงานของ อาจารย์ที่ปรึกษาทาง วิชาการ	มศว.สงขลา	126	4.19	.66	.81
	มอ.ทักษิใหญ่	348	3.95	.74	.86
	มอ.ปัตตานี	136	4.23	.70	.83

3.1.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่ามาเสนอในตอนนี้ เป็นการนำค่าเฉลี่ยของบทบาทที่คาดหวังแต่ละด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมาทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อจะดูว่า นิสิตต่างสถาบันกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทที่คาดหวังในแต่ละด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกันหรือไม่ หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี q -Statistic ต่อไป

ผู้วิจัยจะเสนอการเปรียบเทียบเป็น 3 ตอน ซึ่งได้แก่ บทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ก. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

ตาราง 22 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตทางสถาบัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	6.3086	3.1543	10.4866
ภายในกลุ่ม	607	182.5820	.3008	
รวม	609	188.8906		

จากการเปรียบเทียบในตาราง 22 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านิสิตทางสถาบันก็มีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน

ข. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือค่านส่วนตัว

ตาราง 23 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือค่านส่วนตัว ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตต่างสถาบันกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	16.3262	8.1631	14.3886
ภายในกลุ่ม	607	344.3691	.5673	
รวม	609	360.6953		

จากการเปรียบเทียบในตาราง 23 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านิสิตต่างสถาบันกันมีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือค่านส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

ค. บทบาทในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ตาราง 24 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนคติต่างสถาบันกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	10.0742	5.0371	16.8568
ภายในกลุ่ม	607	181.3828	.2988	
รวม	609	191.4570		

จากการเปรียบเทียบในตาราง 24 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านิสิตต่างสถาบันกันมีทัศนคติต่อบทบาทที่คาดหวังในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน

3.2 บทบาทที่คาดหวังตามทัศนะของนิสิตต่างเพศกัน การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่าสนใจในตอนนี้ เป็นการนำค่าเฉลี่ยของบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ แต่ละด้านมาทดสอบเพื่อเปรียบเทียบ (t-test) ว่านิสิตซึ่งต่างเพศกันจะมีทัศนคติบทบาทที่คาดหวังในแต่ละด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกันหรือไม่

ผู้วิจัยจะเสนอการเปรียบเทียบเป็น 3 ตอน ซึ่งได้แก่ บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านการปฏิบัติงาน

ก. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

ตาราง 25 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตต่างเพศกัน

เพศของนิสิต	กาสนิติ	N	\bar{x}	s^2	t
หญิง		340	4.08	.29	11.7589 ***
ชาย		270	3.87	.32	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 $t_{.001} (df = 608) = 3.291$

จากการเปรียบเทียบในตาราง 25 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่านิสิตต่างเพศกันมีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกัน

ข. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือค่านส่วนตัว

ตาราง 26 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือค่านส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนคติของนิสิตต่างเพศกัน

เพศของนิสิต	กาสถิติ	N	\bar{x}	s^2	t
หญิง		340	3.77	.52	7.7267***
ชาย		270	3.54	.65	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 $t_{.001} (df = 608) = 3.291$

จากการเปรียบเทียบในตาราง 26 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่านิสิตต่างเพศกันมีทัศนคติต่อบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือค่านส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกัน

3.3 มัฒนาที่กาคหรั้งคามทักณะของอาจารย์ที่ปริกษาทางวิชากร่าง
สถาปนักัน

3.3.1 กาสติพิพื้นฐาน

ตาราง 28 กาสติพิพื้นฐานเกัยวกับมัฒนาที่กาคหรั้งทัง 3 ค้านของอาจารย์ที่ปริกษา
ทางวิชากรคามทักณะของอาจารย์ที่ปริกษาทางวิชากร่างสถาปนักัน

มัฒนาของอาจารย์ ที่ปริกษาทางวิชากร	สถาปนั	กาสติพิพื้นฐาน			
		N	\bar{x}	s^2	s
ค้านการเรัยยน	มศว.สงขลา	8	4.41	.46	.67
	มอ.หาคไหญ	60	3.95	.84	.91
	มอ.บัคธานี	16	4.23	.75	.86
ค้านส่วนค้ว	มศว.สงขลา	8	3.77	1.01	1.00
	มอ.หาคไหญ	60	3.45	1.02	1.00
	มอ.บัคธานี	16	3.68	1.10	1.04
ค้านการปฏิบัติงานของ อาจารย์ที่ปริกษาทาง วิชากร	มศว.สงขลา	8	4.43	.38	.61
	มอ.หาคไหญ	60	4.08	.86	.92
	มอ.บัคธานี	16	4.39	.63	.76

3.3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่ามาเสนอในตอนนี้ เป็นการนำค่าเฉลี่ยของบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแต่ละด้านมาทดสอบ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อจะดูว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน จะมีทัศนคติต่อบทบาทที่คาดหวังในแต่ละด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกันหรือไม่ หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธี q-Statistic ต่อไป

ผู้วิจัยจะเสนอการเปรียบเทียบเป็น 3 ทอน ซึ่งได้แก่ บทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ก. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือคณาจารย์เรียน

ตาราง 29 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือคณาจารย์เรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.1934	1.0967	3.3375
ภายในกลุ่ม	81	26.6157	.3286	
รวม	83	28.8091		

จากการเปรียบเทียบในตาราง 29 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกันมีทัศนคติยอมรับบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือคณาจารย์เรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

ข. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือค่านส่วนตัว

ตาราง 30 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือค่านส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.1692	.5846	1.1458
ภายในกลุ่ม	81	41.3259	.5102	
รวม	83	42.4951		

จากการเปรียบเทียบในตาราง 30 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน มีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือค่านส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน

ค. บทบาทในค่านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ตาราง 31 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในค่านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.8210	.9105	2.1916
ภายในกลุ่ม	81	33.6519	.4155	
รวม	83	35.4729		

จากการเปรียบเทียบในตาราง 31 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกันมีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังในค่านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

3.4 บทบาทที่คาดหวังตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่าง
เพศกัน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่ามาเสนอในตอนนี้ เป็นการนำค่าเฉลี่ยของบทบาท
ที่คาดหวังแต่ละด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมาทดสอบเพื่อเปรียบเทียบ
(t-test) ว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างเพศกันจะมีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวัง
ในแต่ละด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกันหรือไม่

ผู้วิจัยจะเสนอการเปรียบเทียบเป็น 3 ตอน ซึ่งได้แก่ บทบาทของอาจารย์
ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านการ
ปฏิบัติงาน

ก. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

ตาราง 32 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างเพศกัน

เพศของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	ค่าสถิติ	N	\bar{x}	s^2	t
หญิง		44	4.05	.36	- .3723
ชาย		40	4.05	.33	

จากการเปรียบเทียบในตาราง 32 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างเพศกัน มีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน

ข. มทบาทในการให้ความช่วยเหลือคานส่วนตัว

ตาราง 33 การเปรียบเทียบความแตกต่างของมทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือคานส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามที่ศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างเพศกัน

เพศของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	คาสถิติ	N	\bar{x}	s^2	t
หญิง		44	3.59	.58	2.5854 *
ชาย		40	3.46	.42	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t_{.05} (df = 82) = 1.980$

จากการเปรียบเทียบในตาราง 33 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างเพศกัน มีที่ศนะต่อมทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือคานส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ แตกต่างกัน

ค. มทบาทในคานการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ตาราง 34 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในคานการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างเพศกัน

เพศของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	กาสถิติ	N	\bar{x}	s^2	t
หญิง		44	4.22	.50	1.7088
ชาย		40	4.13	.33	

จากการเปรียบเทียบในตาราง 34 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างเพศกันมีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังในคานการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 บทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของ
นิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่ามาเสนอในตอนนี้ เป็นการนำค่าเฉลี่ยของบทบาท
ที่คาดหวังแต่ละด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมาทดสอบเพื่อเปรียบเทียบ
(t-test) ว่า นิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ จะมีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวัง
ในแต่ละด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกันหรือไม่

การเปรียบเทียบจะเสนอเป็น 3 ตอน ซึ่งได้แก่ บทบาทในการให้ความช่วย-
เหลือด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทาง
วิชาการ

ก. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

ตาราง 35 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

สถานภาพ \ ภาสสถิติ	N	\bar{x}	s^2	t
นิสิต	610	3.98	.80	-0.6762
อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	84	4.05	.79	

จากการเปรียบเทียบในตาราง 35 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

ข. บทบาทในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัว

ตาราง 36 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

สถานภาพ \ ทัศนคติ	N	\bar{x}	s^2	t
นิสิต	610	3.66	1.12	1.1596
อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	84	3.52	1.07	

จากการเปรียบเทียบในตาราง 36 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังในการให้ความช่วยเหลือค้ำส่วนตัวของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

ก. บทบาทในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ตาราง 37 การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังในด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

สถานภาพ \ ทัศนคติ	N	\bar{x}	s^2	t
นิสิต	610	4.06	.75	-1.0549
อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	84	4.17	.81	

จากการเปรียบเทียบในตาราง 37 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 บทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตกลางสถาบัน และทางแยกกัน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่ามาเสนอในตอนนี้ เป็นการนำค่าเฉลี่ยของบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ทั้งโดยส่วนรวมตามทัศนะของนิสิตในแต่ละสถาบัน และในแต่ละงาน ตามทัศนะของนิสิตเพศหญิงและเพศชาย เพื่อจะดูว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกันหรือไม่

การเปรียบเทียบ จะเสนอเป็น 3 ตอน ซึ่งได้แก่ บทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังตามทัศนะของนิสิตว่าแนกตามสถาบัน ตามทัศนะของนิสิตหญิง และตามทัศนะของนิสิตชาย

ก. บทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังตามทัศนะของนิสิตจำแนกตามสถาบัน

ตาราง 38 การเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังตามทัศนะของนิสิตจำแนกตามสถาบัน

สถาบัน	ศาสตร์	N	\bar{x}	s ²	t
	บทบาท				
มศว. สงขลา	บทบาทที่ปฏิบัติจริง	126	2.83	1.18	*** -10.0164
	บทบาทที่คาดหวัง	126	4.06	.72	
มอ. หาดใหญ่	บทบาทที่ปฏิบัติจริง	348	2.59	1.27	*** -15.1615
	บทบาทที่คาดหวัง	348	3.79	.91	
มอ. บัณฑิต	บทบาทที่ปฏิบัติจริง	136	2.75	1.30	*** -10.1522
	บทบาทที่คาดหวัง	136	4.05	.93	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 $t_{.001} (df = 250, 694, 270)$
= 3.291

จากการเปรียบเทียบในตาราง 38 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าระหว่างบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวัง โดยส่วนรวมทั้ง 3 ด้าน คือ การให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตแตกต่างกันทุกสถาบัน

๑. บทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังตามทัศนะของนิสิตหญิง

ตาราง 39 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังในแต่ละด้านทั้ง 3 ด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตหญิง

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	คาสติติ	N	\bar{x}	s^2	t
ด้านการเรียน					
บทบาทที่ปฏิบัติจริง		340	2.65	1.16	-18.7503 ***
บทบาทที่คาดหวัง		340	4.07	.79	
ด้านส่วนแก้ว					
บทบาทที่ปฏิบัติจริง		340	2.57	1.31	-14.2232 ***
บทบาทที่คาดหวัง		340	3.76	1.07	
ด้านการปฏิบัติงาน					
บทบาทที่ปฏิบัติจริง		340	3.06	1.26	-14.2975 ***
บทบาทที่คาดหวัง		340	4.14	.68	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 $t_{.001} (df = 678) = 3,291$

จากการเปรียบเทียบในตาราง 39 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าระหว่างบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังในแต่ละด้าน ทั้ง 3 ด้าน คือ การให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน การส่งเสริม และด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตหญิงแตกต่างกัน

ค. บทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวัง ตามทัศนะของนิสิตชาย

ตาราง 40 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวัง ในแต่ละด้านทั้ง 3 ด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตชาย

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	กาสถิติ	N	\bar{x}	s^2	t
ด้านการเรียน					
บทบาทที่ปฏิบัติจริง		270	2.43	1.07	-16.9577 ***
บทบาทที่คาดหวัง		270	3.86	.85	
ด้านส่วนตัว					
บทบาทที่ปฏิบัติจริง		270	2.44	1.29	-11.3731 ***
บทบาทที่คาดหวัง		270	3.53	1.19	
ด้านการปฏิบัติงาน					
บทบาทที่ปฏิบัติจริง		270	2.83	1.24	-13.3460 ***
บทบาทที่คาดหวัง		270	3.97	.70	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 $t_{.001} (df = 538) = 3.291$

จากการเปรียบเทียบในตาราง 40 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าระหว่างบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังในแต่ละด้าน ทั้ง 3 ด้าน คือ การให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนะของนิสิตชายแตกต่างกัน

ตอนที่ 6 ประมวลข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม
ปลายเปิด

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ปัญหาจากแบบสอบถามปลายเปิด

1. นิสิตไม่เห็นความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ
2. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการบางคนมีคุณสมบัติไม่เหมาะสม ทำให้ นิสิตไม่ศรัทธา จึงขาดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน
3. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ไม่ได้สอนนิสิตที่ตนเองรับผิดชอบ ทำให้มีโอกาสนิสิตติดกับนิสิตน้อย
4. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีเวลาสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นิสิตน้อย เพราะมีภาระการสอนมาก ทำให้ปฏิบัติหน้าที่การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ไม่ดีเท่าที่ควร
5. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีนิสิตในความรับผิดชอบมากเกินไป ให้ความช่วยเหลือดูแลได้ไม่ทั่วถึง
6. อาจารย์ในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคชาควัยและกำลังใจ ทำให้ศึกษาคำนิ่งแต่ตัวเองมากจนไปก่อกำนิ่งถึงผู้อื่น
7. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการยังไม่ทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเองดีเท่าที่ควร
8. มหาวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ โดยไม่ได้ตามความสมัครใจของผู้ปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิด

1. มหาวิทยาลัยควรหาทางชี้แจงให้บัณฑิตเห็นความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ เพื่อให้การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ไปด้วยดียิ่งขึ้น
2. มหาวิทยาลัยควรคัดเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่มีคุณลักษณะเหมาะสมและควรแต่งตั้งตามความสมัครใจด้วย
3. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการควรจะได้ศึกษานิสิตของตนอย่างน้อย 2 ปี
4. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการควรเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับนิสิตเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิตของตน
5. จำนวนนิสิตในความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแต่ละคนไม่ควรเกิน 12 คน
6. การปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ควรถือเป็นภาระอย่าง เกี่ยวกับการสอนด้วย เพื่อถือเป็นความดีความชอบ จะมีส่วนทำให้ปฏิบัติทุ่มเทมากขึ้น
7. มหาวิทยาลัยควรเห็นความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ เช่น จัดให้มีการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการทุก ๆ ต้นปีการศึกษา
8. ไม่ควรให้มีการเซ็นชื่อรับรองแทนในการลงทะเบียนวิชาเรียน หากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการประจำตัวนิสิต ยังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในมหาวิทยาลัยไม่ได้ไปราชการที่อื่น
9. มหาวิทยาลัยควรมีหลักสูตรครบถ้วนสมบูรณ์และทันสมัยของแต่ละคณะให้บัณฑิตได้ศึกษาวางแผนการเรียนล่วงหน้า และสะดวกแก่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้คำปรึกษา

ความกึกก้องของนิสิต

ปัญหาจากแบบสอบถามปลายเปิด

1. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการบกพร่องคุณสมบัติด้านมนุษยสัมพันธ์ ขาดความเป็นกันเองกับนิสิต
2. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่ค่อยมีเวลาสำหรับนิสิต เพราะมีภาระงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบมาก จึงทำให้การปฏิบัติงานด้านการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ไม่เต็มที่
3. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีนิสิตในความรับผิดชอบมากเกินไป ทำให้ให้คำปรึกษาแนะนำได้ไม่ทั่วถึง
4. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการยังขาดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยดีพอที่จะให้คำแนะนำนิสิตได้อย่างถูกต้อง
5. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการบางคนยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรอย่างแจ่มแจ้ง การให้คำแนะนำแก่นิสิตจึงไม่ดีเท่าที่ควร
6. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการบางคนมีบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสม ไม่เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาของนิสิต
7. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่ได้สอนนิสิตในความรับผิดชอบของตน ทำให้ขาดความเป็นกันเองและสนิทสนมกัน เป็นสาเหตุที่ทำให้นิสิตไม่ค่อยเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิด

1. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการควรพิจารณาการพบปะกับนิสิตอย่างน้อยที่สุดเดือนละ 2 ครั้ง อย่างสม่ำเสมอตลอดปีการศึกษา
2. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการควรอุทิศเวลาให้แก่งานในหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้มากกว่าที่เป็นอยู่
3. มหาวิทยาลัยควรแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามความสมัครใจ และควรเลือกอาจารย์ที่ผู้ดูแลสมบัติเหมาะสมที่จะทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ กล่าวคือต้องเป็นคนมีความเป็นกันเอง หน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นต้น
4. ควรให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการติดตามนิสิตในความรับผิดชอบของตน โดยไม่มีการเปลี่ยนจนกระทั่งจบหลักสูตร
5. อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ควรเข้าร่วมกิจกรรมกับนิสิตที่จัดให้มีขึ้นทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยบ้าง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
6. มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้เข้าใจบทบาทของตนได้อย่างถูกต้อง และอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
7. หากเป็นไปได้ มหาวิทยาลัยควรให้นิสิตได้มีโอกาสเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการด้วยตนเองบ้าง

บทย่อ (สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ)

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษา

งานวิจัยเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาบทบาทที่ปฏิบัติจริงและบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ และเปรียบเทียบบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือแก่นิสิตและนักศึกษาทางการเรียน คำนวณส่วนตัว และค่านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยปรับปรุงตามแนวของ ภักตรา จันทัญญาศิลป์ (ภักตรา จันทัญญาศิลป์ 2519 : ภาคผนวก) และตรวจแก้ไขโดยผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ 0.95316 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินคาชนิค 5 ช่วงคะแนน มีคำถามทั้งสิ้น 30 ข้อ แบ่งบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเป็น 3 ด้านคือ การให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน คำนวณส่วนตัว และค่านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ แต่ละข้อคำถามแยกเป็น 2 บทบาท คือ บทบาทที่ปฏิบัติจริง กับบทบาทที่คาดหวัง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ในสถิติดังต่อไปนี้

1. หากค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวนและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มด้วยสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) และคำนวณค่า t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

สรุปผลการค้นคว้า

1. การเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างสถาบันและต่างเพศกันพบว่า

1.1 นิสิตต่างสถาบันกันคือนิสิตในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

1.2 นิสิตต่างเพศกัน มีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวไม่แตกต่างกัน แต่มีทัศนะต่างกันในเรื่องการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนและด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกัน คืออาจารย์ที่ปรึกษา

ทางวิชาการในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงทั้ง 3 ด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน

1.4 อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างเพศกันมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงในด้านการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนและด้านส่วนตัวไม่แตกต่างกัน ส่วนทัศนะต่อด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ พบว่านิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวไม่แตกต่างกัน ส่วนทัศนะต่อการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนและด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. การเปรียบเทียบบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันและต่างเพศกัน

3.1 นิสิตต่างสถาบันกันคือ นิสิตในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังทั้ง 3 ด้านของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

3.2 นิสิตซึ่งต่างเพศกันมีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.3 อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกันคือ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วิทยาเขตภาคใหญ่ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีทัศนะตอบพบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการทั้ง 3 คำน ไม่แตกต่างกัน

3.4 อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการซึ่งต่างเพศกันมีทัศนะตอบพบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในด้านการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน และด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างพบาทที่ปฏิบัติจริงกับพบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการโดยส่วนรวมและแต่ละคานทั้ง 3 คาน ตามทัศนะของนิสิตทางสถาบันและต่างเพศกัน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และค่าเฉลี่ยของพบาทที่คาดหวังสูงกว่าพบาทที่ปฏิบัติจริงทั้ง 3 คาน

อภิปรายผล

จากการศึกษาพบาทที่ปฏิบัติจริงและพบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการครั้งนี้มีสิ่งที่น่าสนใจ ซึ่งควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการวิจัยซึ่งพบว่านิสิตทางสถาบันกันมีทัศนะตอบพบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการทั้ง 3 คานไม่แตกต่างกันนั้น สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า "ทัศนะของนิสิตในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่งเกี่ยวกับพบาทที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริงไม่แตกต่างกัน" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่งอยู่ในภูมิภาคที่ใกล้เคียงกันมากกล่าวคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา กับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภาคใหญ่ ตั้งอยู่ในจังหวัดเดียวกัน

และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งอยู่ในจังหวัดปัตตานี ก็เป็นจังหวัดในกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่นเดียวกันกับจังหวัดสงขลา สภาพต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมจึงคล้ายคลึงกันมาก ประกอบกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ปฏิบัติงานของตนไปตามหน้าที่โดยทั่วไปของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ กว้างเหวนี้แม้ว่านิสิตจะอยู่ทางมหาวิทยาลัยกันหรือทางวิทยาเขตกันก็จะมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบตัวแปรเพศของนิสิตพบว่า นิสิตซึ่งต่างเพศกันมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวไม่แตกต่างกัน ส่วนอีก 2 ด้านพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีทั้งที่สนับสนุนสมมุติฐานและขัดแย้งกับสมมุติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า "ทัศนะของนิสิตชายและหญิงเกี่ยวกับบทบาทที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริงไม่แตกต่างกัน" แต่ถาพิจรณาค่าเฉลี่ยแล้วจะเห็นว่านิสิตเพศหญิงได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมากกว่านิสิตเพศชายเล็กน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภักตรา จันทปัญญาศิลป์ (ภักตรา จันทปัญญาศิลป์ 2519 : 40)

จากการวิจัยทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาต่างสถาบันกันพบว่า มีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกับนิสิต ซึ่งขัดแย้งกับสมมุติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า "ทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของนิสิตในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่งเกี่ยวกับบทบาทที่ตนปฏิบัติจริงแตกต่างกัน" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในมหาวิทยาลัยภาคใต้ได้ปฏิบัติตามหน้าที่โดยทั่ว ๆ ไปเหมือนกัน และมีงานภาระการสอนไม่พอ ๆ กัน

เมื่อเปรียบเทียบตัวแปรเพศของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการพบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างเพศกันมีทัศนะต่อบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการและด้านส่วนตัวไม่แตกต่างกัน ส่วนด้าน

การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีทั้งสนับสนุนและขัดแย้งกับสมมุติฐานข้อที่ 7 ที่ว่า "ทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการชายและหญิงเกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงแตกต่างกัน" ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับค่านการให้ความช่วยเหลือค่านการเรียนและค่านส่วนตัวสอดคล้องกับผลการวิจัยของภักตรา จันทปัญญาศิลป์ (ภักตรา จันทปัญญาศิลป์ 2519 : 42) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการทั้งเพศชายและหญิงเกือบทั้งหมดผ่านการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี หญิงและชายต่างก็มีความสามารถทัดเทียมกัน เมื่อทำหน้าที่ใดก็ต้องคิดว่าจะทำหน้าที่ให้ดีที่สุด จึงทำให้การช่วยเหลือแก่นิสิตทั้ง 2 ค่านในความรับผิดชอบของตนไม่แตกต่างกัน ส่วนค่านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยปรากฏว่า เพศหญิงสูงกว่าเพศชาย อาจเป็นเพราะเพศหญิงเป็นเพศที่มีความละเอียดถี่ถ้วนมากกว่าและอาจปฏิบัติไปตามความคาดหวังในสังคมกลุ่มย่อย (Subculture Patterns) ซึ่งตนเองเคยได้รับการช่วยเหลือในค่านต่าง ๆ มาก่อน เมื่อเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการจึงปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถ (โสภา ชูพิกุลชัย และอรทัย ชื่นมนุญย์ 2518 : 154)

2. การเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ตามทัศนคติของนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการพบว่า ทัศนคติต่อการให้ความช่วยเหลือค่านส่วนตัวไม่แตกต่างกัน ส่วนทัศนคติต่อการให้ความช่วยเหลือค่านการเรียนและค่านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีที่ขัดแย้งกับสมมุติฐาน 1 ค่าน คือค่านส่วนตัว ส่วนอีก 2 ค่านคือ ค่านการเรียนและการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 9 ที่ว่า "ทัศนคติของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับบทบาทที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริง แตกต่างกัน" ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภักตรา จันทปัญญาศิลป์ (ภักตรา จันทปัญญาศิลป์ 2519 : 42) กล่าวคือ นิสิตมีความคิดเห็นว่าได้รับความ

ช่วยเหลือแนะนำค่านการ เรียบนน้อยกว่าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการคิดว่าตนเองปฏิบัติ และค่านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการก็เช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการประเมินผลให้ตนเองในระดับสูง เพราะคิดว่าตนได้ให้ความช่วยเหลือแนะนำนิสิตอย่างเต็มความสามารถแล้ว ในขณะที่นิสิตเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้ความช่วยเหลือแนะนำแก่นิสิตยังอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

3. ในเรื่องบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ การวิจัยครั้งนี้พบว่า ทั้งนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่างสถาบันกันต่างก็มีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการทั้ง 3 ค่านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า "ทัศนะของนิสิตในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง เกี่ยวกับบทบาทที่ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติ (บทบาทที่คาดหวัง) ไม่แตกต่างกัน" แต่ขัดแย้งกับสมมุติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า "ทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของนิสิตในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่งเกี่ยวกับบทบาทที่ตนคิดว่าควรปฏิบัติ (บทบาทที่คาดหวัง) แตกต่างกัน" คงจะเป็นเพราะนิสิตอยากได้รับความช่วยเหลือทั้งค่านการ เรียบน ค่านส่วนตัว และค่านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมากขึ้นกว่าที่ได้รับอยู่ และอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการก็ปรารถนาจะกระทำหน้าที่ของตนให้มีประสิทธิภาพที่สุด

เมื่อนำเพศ ซึ่งเป็นตัวแปรมาศึกษาพบว่า นิสิตหญิงและนิสิตชายมีทัศนะต่อบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการทั้ง 3 ค่านแตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมุติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า "ทัศนะของนิสิตชายและหญิงเกี่ยวกับบทบาทที่ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติ (บทบาทที่คาดหวัง) ไม่แตกต่างกัน" การให้ความช่วยเหลือของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการทางค่านการ เรียบนและค่านส่วนตัว นิสิตหญิงมีความคาดหวังสูงกว่านิสิตชาย ทั้งนี้เป็นไปตามแบบฉบับของวัฒนธรรมในกลุ่มย่อยภายในสังคม (Subculture Patterns) ในแง่ความคิด ทัศนคติ ซึ่งคาดหวังให้คนในสังคมกลุ่มย่อย ๆ ปฏิบัติ เช่น ผู้หญิงจะต้องเป็นบุคคลที่ควรได้รับการช่วยเหลือก่อนหรือมากกว่า

เป็นต้น (โสภา ชูพิกุลชัย และอรทัย ชื่นมนุญย์ 2518 : 154) และทางด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการนั้น นิสิตเพศชายมีความคาดหวังน้อยกว่า นิสิตเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ชายจะถูกคาดหวังให้เป็นคนแข็งแกร่ง มีเหตุผล จึงทำให้คาดหวังในสิ่งที่จะปฏิบัติได้และคิดว่าหากปฏิบัติได้ถึงระดับนั้น ก็เพียงพอแล้ว (โสภา ชูพิกุลชัย และอรทัย ชื่นมนุญย์ 2518 : 154)

ทางด้านอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งต่างเพศกันมีทัศนคติต่อบทบาทที่คาดหวังด้านการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนและด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวแตกต่างกัน ซึ่งมีทั้งสนับสนุนและขัดแย้งกับสมมุติฐานข้อที่ 8 ที่ว่า "ทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการชายและหญิงเกี่ยวกับบทบาทที่ตนคิดว่าควรปฏิบัติ (บทบาทที่คาดหวัง) แตกต่างกัน" อาจารย์ที่ปรึกษาเพศหญิงมีความคาดหวังด้านการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวสูงกว่า อาจารย์ที่ปรึกษาเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นไปตามแบบฉบับของวัฒนธรรมในกลุ่มย่อยภายในสังคม (Subculture Patterns) คือผู้หญิงถูกคาดหวังว่าควรได้รับการช่วยเหลือมากกว่าผู้ชาย ส่วนผู้ชายถูกคาดหวังให้เป็นคนที่แข็งแกร่ง มีเหตุผล (โสภา ชูพิกุลชัย และอรทัย ชื่นมนุญย์ 2518 : 154) ส่วนด้านการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนและด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่แตกต่างกันนั้น อาจเป็นไปได้ที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายต่างก็ได้รับการศึกษามาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีและมีความรู้ความเข้าใจถึงบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการพอ ๆ กัน จึงเห็นว่าบทบาทที่คาดหวังนั้นควรปฏิบัติในเกณฑ์สูงไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิจัยที่พบว่านิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีทัศนคติต่อบทบาทที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมุติฐานข้อที่ 10 ที่ว่า "ทัศนคติของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ เกี่ยวกับบทบาทที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการคิดว่าควรปฏิบัติ (บทบาทที่คาดหวัง) แตกต่างกัน"

คงจะเป็นเหตุผลเดียวกันกับข้อ 3 คือทั้งนิสิตและอาจารย์ต่างก็คาดหวังไว้สูงเหมือนกัน แต่ถาพิจรณาคุณภาพเฉลี่ยแล้วพบว่าความคาดหวังด้านการเรียนและด้านการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการสูงกว่าความหมายที่คาดหวังด้านส่วนตัว ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ที่วานิสิตในมหาวิทยาลัยมีความรู้ดีกรับดีชอบ มีความเป็นผู้ใหญ่พอสมควร เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว อยากมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น จึงมีความต้องการได้รับความช่วยเหลือน้อยกว่าคนอื่น ๆ

5. การเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทที่คาดหวังนั้น พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกตัวแปรที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ซึ่งขัดแย้งกับสมมุติฐานข้อที่ 11, 12, 13, 14 และ 15 ซึ่งตั้งไว้ว่าไม่แตกต่างกัน ความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งตัวแปรเพศ และสถาบัน กล่าวคือ นิสิตเพศชายและเพศหญิง ต่างก็เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการยังให้ความช่วยเหลือทุกด้านในระดับปานกลาง และต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภักตรา จันทัญญาศิลป์ (ภักตรา จันทัญญาศิลป์ 2519 : 43) และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซอด้ดคา ขวัญเมือง (ซอด้ดคา ขวัญเมือง 2524 : 133) ที่พบว่า เมื่อพิจารณาหน้าที่ปฏิบัติจริงกับหน้าที่ที่ควรปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษายังปฏิบัติหน้าที่ทุกด้านต่ำ ควรปฏิบัติให้มากขึ้น

6. จากการรวบรวมความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการและข้อเสนอแนะด้วยแบบสอบถามปลายเปิดพบว่า นิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่ได้สอนนิสิตในความรับผิดชอบของตน ทำให้ขาดความสนิทสนมกับนิสิตซึ่งตรงกับผลการวิจัยของซอด้ดคา ขวัญเมือง (ซอด้ดคา ขวัญเมือง 2524 : 123) ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะแก้ปัญหานี้ได้โดยการให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ทำหน้าที่กับนิสิตชุดเดิมอย่างน้อย 2 ปีการศึกษา จะทำให้มีความสัมพันธ์กันยิ่งขึ้นดีกว่าเปลี่ยนนิสิตผู้รับคำปรึกษาทุก ๆ ปี

นอกจากนี้ยังพบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการขาดความรู้ความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งในหลักสูตร กฎ ระเบียบต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ปัญหาที่แก้ไขได้โดยมหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการทุก ๆ ปีก่อนเปิดปีการศึกษาใหม่ จะทำให้อาจารย์ที่ปรึกษามีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งตรงกับการวิจัยของภักตรา จันทปัญญาศิลป์ (ภักตรา จันทปัญญาศิลป์ 2519 : 43) และยังสอดคล้องกับการวิจัยอีก 5 ปีก่อนมาของชอลัดดา ชวัญเมือง (ชอลัดดา ชวัญเมือง 2524 : 122)

➤ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดมีข้อขัดแย้งกันระหว่างนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการคือ นิสิตเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการไม่ค่อยอยู่ตลอดเวลาทำงานในหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเห็นว่า นิสิตไม่เห็นความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ จะแก้ปัญหานี้ได้ก็โดยที่ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยชี้แจงให้นิสิตเห็นความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการและมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ เพื่อนำผลไปประกอบการพิจารณาความดีความชอบอย่างจริงจังด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยในภาคใต้

1. ควรคัดเลือกอาจารย์ซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้มีความรู้ คุณสมบัติเหมาะสม เชน มีหน้าตาเรียบร้อย มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความจริงใจกับนิสิต และมีความตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ
2. ควรจัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการฉบับสมบูรณ์และทันสมัยโดยมีข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ระเบียบกฎของบังคับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และรวมถึงหลักสูตรโดยแยกเป็นคณะวิชา เพื่อสะดวกต่ออาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่นิสิตได้อย่างถูกต้อง

3. ควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการและฝ่ายที่เกี่ยวข้องก่อนเปิดภาคเรียนแรกทุกปีการศึกษา เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้เข้าใจบทบาทของตนอย่างแจ่มแจ้ง และจะได้แลกเปลี่ยนแนวความคิดเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานคณาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ควรชี้แจงให้วิจิตเห็นความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ และให้ทราบถึงบทบาทที่แท้จริงของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

5. ควรให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้มีโอกาสสอนนิสิตในความรับผิดชอบของตนบ้าง หรือควรให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติหน้าที่กับนิสิตกลุ่มเดิมอย่างน้อย 2 ปีการศึกษา ไม่ควรเปลี่ยนทุก ๆ ภาคเรียนหรือทุก ๆ ปี เพื่อความมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน อาจารย์ไม่ควรจัดนิสิตที่ยิ่งขึ้น

6. ควรมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการอย่างจริงจัง และนำผลมาเป็นส่วนของการพิจารณาความดีความชอบด้วย หากเป็นไปได้น่าจะมีการพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งปฏิบัติงานที่เด่น เพื่อเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรจะได้มีการวิจัยบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในภาคอื่น ๆ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับครั้งนี้ เพื่อศึกษาว่านิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในมหาวิทยาลัย ซึ่งอยู่ในภูมิภาคที่ต่างกันจะมีทัศนคติต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการแตกต่างกันหรือไม่

2. ควรจะได้มีการวิจัยในลักษณะนี้อีกโดยเพิ่มตัวแปรให้มากขึ้นเช่น อายุ อายุราชการ สถานภาพสมรส คณะที่สังกัด ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ และ อายุ คณะ ชั้นปีที่ศึกษาอยู่ของนิสิต เพื่อจะได้ผลการวิจัยที่ละเอียดยิ่งขึ้น อันจะเป็น

ข้อเสนอต่อการปรับปรุงการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ตรงจุดอย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

- กานธี มหาตมา แก่นักศึกษา แปลโดย กรุณา กุศลาสัย และ เรืองอุไร
 กุศลาสัย เกล็ดไทย 2521, 267 หน้า
- จอห์นสตัน, เอคการ์ จี. บทบาทของครูในการแนะแนว แปลโดย อ่ำไพ บุรณฤกษ์
 อัมพา ไชยกิจเกียรติ และกิริณี ตาละลั๊กมมณัฏ์ กรมการฝึกหัดครู 2512,
 313 หน้า
- ชม ภูมิภาค "บทบรรณาธิการ" วารสารการศึกษา 5 : กันยายน - ตุลาคม
 2523
- ชวลิตดา ขวัญเมือง การศึกษามหาบทของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครูภาคเหนือ
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 164 หน้า อัครสำเนา
- ชาญชัย อินทรประวัติ การบริหารกิจการนักเรียน สงขลา มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2521, 255 หน้า อัครสำเนา
- ดวงเคื่อน พิศาลบุตร การแนะแนว มงคลการพิมพ์ 2515, 189 หน้า
- ทองเวียน อมรชุกุล เทคนิคเบื้องต้นในการให้คำปรึกษา พิษณุโลก มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2519, 173 หน้า อัครสำเนา
- ทองใหญ่ ทองใหญ่, ม.ร.ว. "มหาวิทยาลัยในยุคมคคิ" ในคัมภีร์มหาวิทยาลัย :
หนังสือปฐมนิเทศนิสิตใหม่ หน้า 31 พิมพ์ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 2519
- ธีรวิฑู ประทุมพรรัตน์ การจัดและให้บริการสนเทศ สงขลา โรงพิมพ์ไทยนำ
 หาคิใหญ่ 2521, 188 หน้า
- ปกครอง ไชยกาล หลักการสถิติสำหรับการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย มงคลการพิมพ์
 2508, 554 หน้า
- ประกอบ คู่ปรัตน์ "ขบวนการนักศึกษาในประเทศไทย : ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
 บางประการ" ใน การอุดมศึกษา 23 หน้า 100 - 116 จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย 2523

"ประกาศให้ใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ" ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 94 ตอนที่ 31
ลงวันที่ 12 เมษายน 2520

ประชุมสุข อารมย์รุ่ง งานมหาวิทยาลัย การพิมพ์พระนคร 2522, 432 หน้า
ปราณี เถกิงพล การแนะแนวและการในกำกับ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2520, 362 หน้า

ภักตรา จันทปัญญาภิรมย์ ความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ปรินญาณีพันธ์ กต.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2519, 73 หน้า อัดสำเนา

วิศนี ศิลตระกูล บทบาทและความรับผิดชอบของอาจารย์ในวิทยาลัยครูในภาคกลาง
วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 162 หน้า อัดสำเนา
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, มหาวิทยาลัย คำสั่งที่ 145/2524 เรื่อง แต่งตั้งอาจารย์
ที่ปรึกษานิสิต ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2524

ศิริพงษ์ กริพีพัฒน์ ประสาท มีแต่ม และวิญญู เศษชราคล การรวมคะแนนและ
จัดลำดับที่ในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย สงขลา มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ 2522, 19 หน้า อัดสำเนา

สงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี, มหาวิทยาลัย คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา ปัตตานี
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 2524, 13 หน้า

สงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, มหาวิทยาลัย งานแนะแนวและจัดหางาน
11 พฤศจิกายน 2524

สมจิต ชนสุกาญจน์ จิตวิทยาแนะแนว แผนกการพิมพ์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
2522, 154 หน้า

สวัสดิ์ สุคนธ์ บทบาทและความรับผิดชอบของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคใต้
วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 255 หน้า อัดสำเนา

- สุโท เจริญสุข ประสมการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนและวิทยาลัย โรงพิมพ์แพรวศึกษา
อินเตอร์เนชั่นแนล 2519, 424 หน้า
- สุรินทร์ สรสิริ สมัย ยอดอินทร์ และ อินทร์ ตรีคุณ การบริหารงานด้านวิชาการ
ทะเบียนกิจกรรมนักเรียน การปกครองและการแนะแนว โรงพิมพ์คุรุสภา 2509,
198 หน้า
- โสภา ชูพิบูลชัย และ อรทัย สีนมบุษย์ จิตวิทยาสังคม โรงพิมพ์การศาสนา 2518,
237 หน้า
- เสริมศักดิ์ วิชาสารภณ์ การบริหารกิจการนักเรียน พิษณุโลก มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2520, 183 หน้า อัดสำเนา
- อนันต์ ศรีโสภา หลักการวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2 วัฒนาพานิช 2521,
430 หน้า
- อนันต์ สุวรรณมณี สภาพการจักบริการแนะแนวในทัศนะของครูและนักเรียนโรงเรียน
มัธยมแบบประสม ภาคใต้ ปรินญาณินท์ กต.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2519, 94 หน้า อัดสำเนา
- Brady, Susan M. "Academic Advising : A Study of Faculty Goals
and Student Needs," Dissertation Abstracts International.
39 : 145 - A, July 1978.
- Carrol, Halcyon Hugges. "A Comparison of How Students and
Counselors View the Real and Ideal Functioning of High
School Counselors," Dissertation Abstracts International.
34 : 6969 - 6970 - A, May 1974.
- Clark, Martin Elliott. "A Study of Counseling Service in
Selected Small Colleges," Dissertation Abstracts Interna-
tional. 35 : 2674 - A, November 1974.
- Cochrane, Harold Barnkart. "Organization and Administration
of Guidance and Counseling Services in Public Community
College in Indiana," Dissertation Abstracts International.
35 : 1973 - 1974 - A, October 1974.

- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw - Hill, 1971. 492 p.
- Forsythe, Jack Norman. "Student and Counselor Perception of Counselor Functions in Tennessee Community Colleges," Dissertation Abstracts International. 33 : 447 - 851 - A, August 1972.
- Foster, William Henduson. "An Observational Analysis of Initial Understanding : A Logico Deductive Relationship Variable Descriptive of Counsellee and Counselor Communication," Dissertation Abstracts International. 35 : 5017 - A, February 1975.
- Gilmore, R.E. "Essential Function of the Community College Counselors as Viewed by Selected Counselor Educators, Counselors, Teachers and Administrators in California," Dissertation Abstracts International. 35 : 4156 - A, January 1975.
- Harris, Jim L. "A Study of the Role of the International Student Advisers as Perceived by International Students in the State of Tennessee," Dissertation Abstracts International. 39 : 6430 - A, December 1978.
- Lindersmith, Thomas Starr. "The Role and Function of High School Counselors as Perceived by Counselors, Principals, Students and Counselor Educators in the State of Oregon," Dissertation Abstracts International. 36 : 1310 - A, September 1975.
- Lindquist, E.F. Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education. Boston, Houghton Mifflin, 1956. 393 p.
- Shelton, Joe Ben. "A Study of Students' Perceptions of Faculty Academic Advisement by Professional Counselors," Dissertation Abstracts International. 33 : 2115 - A, November 1972.
- Winner, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. New York, McGraw - Hill, 1971. 907 p.

ภาคผนวก

ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{2} \right)$$

(Cronbach. อ้างจาก อนันต์ ศรีโสภณ 2521 : 265)

α คือ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

s_i^2 คือ ความแปรปรวนของข้อสอบถามแต่ละข้อ

s_x^2 คือ ความแปรปรวนของข้อสอบถามทั้งหมด

n คือ จำนวนข้อในแบบสอบถาม

ก. คำนวณการเขียน

$$\begin{aligned} \alpha &= \frac{10}{10-1} \left(1 - \frac{11.44674}{51.21820} \right) \\ &= 0.86278 \end{aligned}$$

ข. คำนวณส่วนตัว

$$\begin{aligned} \alpha &= \frac{10}{10-1} \left(1 - \frac{12.08180}{62.35210} \right) \\ &= 0.89094 \end{aligned}$$

ค. คำนวณการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

$$\begin{aligned} \alpha &= \frac{10}{10-1} \left(1 - \frac{11.52010}{50.63989} \right) \\ &= 0.85834 \end{aligned}$$

ความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ

$$\begin{aligned} \alpha &= \frac{30}{30-1} \left(1 - \frac{35.04864}{433.12514} \right) \\ &= 0.95316 \end{aligned}$$

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

1. สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance)

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

(Lindquist. 1956 : 55 - 56)

หากพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบรายคู่โดยใช้

Studentized q-Statistic

$$q = \frac{\bar{T}_{\text{largest}} - \bar{T}_{\text{smallest}}}{\sqrt{MS_{\text{error}} / n}}$$

(Winer. 1971 : 210 - 218)

เมื่อ									
	q	แทน	ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย						
	\bar{T}_{largest}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่มากที่สุด						
	$\bar{T}_{\text{smallest}}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่น้อยที่สุด						
	MS_{error}	แทน	ค่าเฉลี่ยคลาดเคลื่อน						
	\bar{n}	แทน	ค่าเฉลี่ยฮาร์โมนิกของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง						

2. ค่าจำนวนค่า

t-test ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}} \quad (\text{Ferguson. 1971 : 152})$$

เมื่อ									
	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้						
	x_1, x_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2						
	n_1, n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2						
	s_1^2, s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2						

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

4 พฤศจิกายน 2524

เรื่อง ขอความร่วมมือในการ คอบแบบสอบถาม

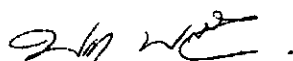
เรียน นิสิต นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทุกท่าน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ข้าพเจ้า นิสิตปริญญาโท สาขาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ซึ่งขณะนี้กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัยในภาคใต้ ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษา" ใ้ขอความร่วมมือจากท่าน ได้โปรดพิจารณาตอบแบบสอบถาม ตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน คำตอบ และข้อเสนอแนะของท่าน จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการศึกษาครั้งนี้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อจะได้นำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

หวังว่าคงได้รับความร่วมมือด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา บุญคมรัตน์)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิต

เกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในภาคใต้

.....

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ ถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ การตอบแบบสอบถามแต่ละข้อจะต้องตอบสองด้านด้วยกัน คือ ด้านที่เกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริง และด้านที่เกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวัง

บทบาทที่เป็นจริง หมายถึง บทบาทที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริง

บทบาทที่คาดหวัง หมายถึง บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่นิสิต

ต้องการให้ปฏิบัติ ความสำคัญของแต่ละบทบาทในแบบสอบถามทุกข้อมี 5 ระดับ คือ

- 1 หมายถึง ปฏิบัติน้อยที่สุด หรือควรปฏิบัติน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย หรือควรปฏิบัติน้อย
- 3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง หรือควรปฏิบัติปานกลาง
- 4 หมายถึง ปฏิบัติมาก หรือควรปฏิบัติมาก
- 5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด หรือควรปฏิบัติมากที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

นิสิตได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในเรื่องต่อไปนี้
เพียงใดและมีความต้องการที่จะได้รับเพียงใด

- (0) การให้ยืมเงิน
 (00) ที่พัทอาศัย

บทบาทที่เป็นจริง					บทบาทที่คาดหวัง				
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
		✓						✓	
✓									✓

คำอธิบายประกอบตัวอย่าง

จากคำถามข้อ (0) ในช่องบทบาทที่เป็นจริง ผู้ตอบเห็นว่า การให้ยืมเงิน อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ปฏิบัติปานกลาง จึงทำเครื่องหมายในช่อง 3 และในช่องบทบาทที่คาดหวัง ผู้ตอบเห็นว่าเกี่ยวกับเรื่องนี้ "ควรปฏิบัติมาก" จึงทำเครื่องหมาย ในช่อง 4

จากคำถามข้อ (00) ก็เช่นเดียวกัน ผู้ตอบเห็นว่า ที่พัทอาศัย อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ให้ความช่วยเหลือน้อยที่สุด จึงทำเครื่องหมายในช่อง 1 และมีความเห็นว่า "ควรปฏิบัติมากที่สุด" จึงทำเครื่องหมายในช่อง 5 ของบทบาทที่คาดหวัง

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

- โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลง หน้าข้อความตามความเป็นจริง
1. เพศ ชาย หญิง

30. อาจารย์มีความพึงพอใจใน
หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทาง
วิชาการ

บทบาทที่เป็นจริง					บทบาทที่คาดหวัง				
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ขอคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะ

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

ขอขอบคุณในความร่วมมือนของท่าน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการประจำตัวนิสิตชั้นปีที่ 2 ทุกท่าน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ข้าพเจ้านิสิตปริญญาโท สาขาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ซึ่งขณะนี้กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในภาคใต้ ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษา" ใ้ขอความร่วมมือจากท่าน ได้โปรดพิจารณาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน คำตอบและข้อเสนอแนะของท่าน จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการศึกษาครั้งนี้อย่างยิ่ง เพื่อจะได้นำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ให้ตรงตามความต้องการของนิสิตนักศึกษาต่อไป

หวังว่าคงได้รับความร่วมมือด้วยดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายปรีชา บุญมรัตน์)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา

เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในภาคใต้

.....

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

๑.

แบบสอบถามนี้เป็นรายการให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่ท่านได้ปฏิบัติจริง และที่ท่านคาดว่าท่านควรปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อนิสิต-นักศึกษาและมหาวิทยาลัย โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านอย่างจริงจัง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านพิจารณาว่าเหมาะสมที่สุดตามความคิดเห็นของท่าน ซึ่ง ในแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

- 1 หมายถึง ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือควรปฏิบัติน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อยหรือควรปฏิบัติน้อย
- 3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลางหรือควรปฏิบัติปานกลาง
- 4 หมายถึง ปฏิบัติมากหรือควรปฏิบัติมาก
- 5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุดหรือควรปฏิบัติมากที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ท่านได้ให้ความช่วยเหลือนิสิต-นักศึกษา ในความรับผิดชอบของท่านในหัวข้อต่อไปนี้เพียงใด และมีความคาดหวังว่าจะให้เพียงใด

- (0) การให้ยืมเงิน
 (00) ที่พักอาศัย

บทบาทที่เป็นจริง					บทบาทที่คาดหวัง				
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
		✓						✓	
✓									✓

คำอธิบายประกอบตัวอย่าง

จากคำถามข้อ (0) ในช่องบทบาทที่เป็นจริง ผู้ตอบเห็นว่าตนเองได้ปฏิบัติปานกลาง จึงทำเครื่องหมายในช่อง 3 และในช่องบทบาทที่คาดหวังผู้ตอบเห็นว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ "ควรปฏิบัติมาก" จึงทำเครื่องหมายในช่อง 4

จากคำถามข้อ (00) ก็เช่นเดียวกัน ผู้ตอบเห็นว่าที่พักอาศัยตนได้ให้ความช่วยเหลือน้อยที่สุด จึงทำเครื่องหมายในช่อง 1 และมีความเห็นว่า "ควรปฏิบัติมากที่สุด" จึงทำเครื่องหมายในช่อง 5 ของบทบาทที่คาดหวัง

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย

หญิง

ข. การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

ท่านเห็นด้วยกับการปฏิบัติงานของท่านในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด และท่านคาดหวังว่า
 ว่าจะปฏิบัติเพียงใด

	บทบาทที่เป็นจริง					บทบาทที่คาดหวัง				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
21. ท่านมีเวลาเพียงพอในการ ปฏิบัติงาน										
22. ท่านได้แสดงความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติงาน										
23. ท่านได้สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับ นิสิต										
24. ท่านได้ดูแลเอาใจใส่นิสิตใน ความรับผิดชอบ										
25. ท่านได้ให้คำปรึกษาแนะนำโดย ไม่ลำเอียง										
26. ท่านได้สัมภาษณ์นิสิตเพื่อแนะนำ ให้ขอรับทุนหรือหางานพิเศษ ให้ทำ										
27. ท่านเก็บความลับของนิสิตได้										
28. ท่านได้กำหนดวัน เวลา ให้ นิสิตเข้าพบได้โดยสะดวก										
29. ท่านได้ติดตามนิสิตที่มีปัญหาเพื่อ ให้ความช่วยเหลือ										

30. ท่านมีความพึงพอใจในหน้าที่
ของอาจารย์ที่ปรึกษาทาง
วิชาการ

บทบาทที่เป็นจริง					บทบาทที่คาดหวัง				
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ขอคิดเห็น ปัญหา และขอเสนอแนะ

1.

2.

3.

4.

5.

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่าน